SUCCESS STORIES OF YOUNG MIND

Career Guidance and Information Centre(CGIC) B. P. Chaliha College, Nagarbera, Kamrup (Assam)

FOREWORD

It is appreciable that the Career Guidance and Information Centre (CGIC) of our college has successfully organised the 'Inter College Success Story Writing Competition' among the UG level students of Assam. The Centre is now compiling the submitted stories and trying to share it as an e-book among the prospective readers. Success stories are nothing but the stories of inspiration. Junior students are expected to get extra dose of boost by reading the success stories. If a student of UG level can earn any laurel during his/her regular study by doing any extra activity then it is much special and must be shared among others. Understanding the ages of young authors, I hope the readers will derive utility from the book.

Dr. Kamal Chandra Pathak
Principal
B.P. Chaliha College, Nagarbera
Kamrup (Assam)

Dr. Kamal Chandra Pathak, Principal delivering lecture in a programme of CGIC

Our Note for Readers/Participants

This e-book is prepared and published by the Career Guidance and Information Centre (CGIC) of B.P. Chaliha College, Nagarbera. Respected readers, CGIC under the effective leadership of Dr. Kamal Chandra Pathak, Principal, B.P. Chaliha College, Nagarbera was able to organize the unique event 'All Assam Inter College Success Story Writing Competition' in the month of July-August, 2023. It was a corollary programme with the regular 'Orientation Programme' of the Centre. This competition was held among the Under Graduate (UG) level students studying in different Colleges or Universities or in any Institution of higher education in Assam. Our target is to bring out the selected student/s with special success qualities who maintains along with their regular studies. We are interested to introduce those special students with the student community as a whole. If any of the common student of the State get boost up after this unique event of CGIC to do something special along with his/her regular study then it would have been declared that the competition was a success one.

We must mention here that the interested students across the districts of the state have participated in the competition. Participant is there even from the national capital, New Delhi. Student at Post Graduate (PG) and Higher Secondary (HS) level have also shared their success stories through the writings. We would like to offer our thankfulness for their contributions even though we were unable to bring it within the measure of the said competition. We were able to measure only the individual/personal level stories of UG students. Several authors have written their own success stories/shared experiences. It is informed to all concerned that the CGIC have not cyclostyled anything special to the writings of dear UG level student participants. We would like to bring out the original thinking of dear student authors.

Readers must understand the level and capacity of our young authors who have contributed their writings. Any unethical issue/s related to the writings directly lies with the concerned author/competitor. No one from the college authority is to be held responsible for such kind of unethical issues, if arises. Besides, hereby we are also trying to display a few special present activities of the centre through a few photographs. Respected readers, please assess the activities. Hope, CGIC will receive several constructive feedbacks in the days to come.

Thanks a lot, dear readers. Wish you all a very happy reading!

Dr. Trailokya Deka
Convener

'All Assam Inter College Success Story Writing Competition'
Career Guidance and Information Centre (CGIC)
B. P. Chaliha College, Nagarbera
Kamrup (Assam)
e-mail: careerbpcc@gmail.com

The CGIC team of the College (constituted in Sept. 2021)

Participants of All Assam Inter College Success Story Writing Competition
Organized by Career Guidance and Information Centre (CGIC)
B.P. Chaliha College, Nagarbera, Kamrup (Assam)
Session: 2023-24

S.No.	Name	Address	Topic	Remark
1	আছিক আলী	পূব কামৰূপ মহাবিদ্যালয়	মোৰ সফলতাৰ কাহিনীঃ ফণীধৰ দত্ত হলত এদিন	স্নাতক পঞ্চম ষাণ্মাসিক, অসমীয়া বিভাগ
2	**Kapil Medhi**	**B.P. Chaliha College, Nagarbera**	**From Doubt to Determination: A Journey of Self Triumph**	**3rd Sem (H). Dept. of Economics**
3	পল্লৱী শইকীয়া	দেবীচৰণ বৰুৱা ছাত্ৰী মহাবিদ্যালয়, যোৰহাট **(DCB Girls Collage)**	প্ৰতিজ্ঞা	শ্ৰেণী: দ্বাদশ **(2023-24)**
4	**Mrinmoy Chetia**	**Cotton University**	**Act Before It's Too Late**	**B.Sc. Dept. of Geology**
5	**Prerana Barman**	**Cotton University**	**A Success Story of a Disabled Girl From Assam**	**(MA) Dept. of Pol. Sc.**
6	**Pratyashee Das**	**Hansraj College Malka Ganz, North Campus, university of Delhi, 110007, New Delhi.**	**The Oak Tree**	**B.Sc. 5th Sem. Dept. of Anthropology**
7	**Sanjib Malo**	**B.P. Chaliha College, Nagarbera**	**15** বছৰীয়া ইথানৰ অসাধাৰণ কাহিনী	**5th Sem (H), Dept. of Geography**
8	**Champak Das**	**R.G. Baruah College, Fatasil Ambari, Guwahati**	**Success Story of Champak**	**-**
9	দিম্পীমনি দত্ত	জগন্নাথ বৰুৱা মহাবিদ্যালয়, যোৰহাট	একান্তই ব্যক্তিগত	**-**
10	**Jeuti das**	**Dakhin kamrup collage, Mirza**	দুটি তৰা সামৰি ৰখাৰ হেপাহঁ	**-**
11	**Jugasmita kalita**	**Elegant institute, Nagarbera**	**Breaking Barriers: Inspiring Journeys to Success**	**-**
12	**Kunal Jyoti Kalita**	**Birjhora Mahavidyalaya, Bongaigaon**	**Mathematics And Me**	**B.Sc. 5th Semester (H)**

				Dept. of Mathematics
13	**Safiqul Ali**	**B.P. Chaliha College, Nagarbera**	**Nijake Buji Kam Agbarhile Jiban Dhanya Hoi**	**BA 3rd Semester (H), Dept. of Pol. Science**
14	**Santanu kausik Sarma**	**Cotton University**	**Success Story Writing Competition**	**Dept. of Assamese**
15	**Pinky Das**	**B.P. Chaliha College, Nagarbera**	**Safal Huar ati Kahini**	**3rd Sem (H). Dept. of Economics**
16	**Moiyetri Saud**	**Chhaygaon College**	**Jagate Jak Hahe teue itihas rase**	**1st Sem.**
17	**Doli Devi**	**Biswanath College Biswanath Pin- 784174**	**Ajan Safal Byakti: Hiranmoy Gogoi**	**-**
18	**Kamrul Islam**	**Goalpara College, Goalpara**	**Quite No More**	**3rd Sem (H). Dept. of English**

Content

S.No.	Name	Topic	Page No.
1	আছিক আলী	মোৰ সফলতাৰ কাহিনীঃ ফণীধৰ দত্ত হলত এদিন	8
2	Kapil Medhi	From Doubt to Determination: A Journey of Self Triumph	12
3	পল্লৱী শইকীয়া	প্ৰতিজ্ঞা	15
4	Mrinmoy Chetia	Act Before It's Too Late	19
5	Prerana Barman	A Success Story of a Disabled Girl From Assam	22
6	Pratyashee Das	The Oak Tree	24
7	Sanjib Malo	15 বছৰীয়া ইথানৰ অসাধাৰণ কাহিনী	27
8	Champak Das	Success Story of Champak	30
9	দিম্পীমনি দত্ত	একান্তই ব্যক্তিগত	32
10	Jeuti das	দুটি তৰা সামৰি ৰখাৰ হেপাহঁ	34
11	Jugasmita kalita	Breaking Barriers: Inspiring Journeys to Success	36
12	Kunal Jyoti Kalita	Mathematics And Me	38
13	Safiqul Ali	Nijake Buji Kam Agbarhile Jiban Dhanya Hoi	39
14	Santanu kausik Sarma	Success Story Writing Competition	49
15	Pinky Das	Safal Huar ati Kahini	45
16	Moiyetri Saud	Jagate Jak Hahe teue itihas rase	46
17	Doli Devi	Ajan Safal Byakti: Hiranmoy Gogoi	48
18	Kamrul Islam	Quite No More	49

মোৰ সফলতাৰ কাহিনীঃ ফণীধৰ দত্ত হলত এদিন

আছিক আলী
অসমীয়া বিভাগ
স্নাতক পঞ্চম ষাণ্মাসিক
পূব কামৰূপ মহাবিদ্যালয়

সফলতাৰ কাহিনী দৰাচলতে সাহিত্য আৰু সমাজ উভয়কে সমৃদ্ধ কৰা এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ ধাৰা। ইয়াত নিহিত হৈ থাকে সংগ্ৰামলগ্ন সাতুৰি পাৰ হৈ অহা মানুহৰ জীৱনৰ প্ৰজ্ঞাৰ সাধনা। এই কাহিনীয়ে জীৱনৰ লক্ষ্যত উপনীত হ'বলৈ অধ্যৱসায়ৰ গুৰুত্ব কিমান-তাক উপলব্ধি কৰাত সহায় কৰে। কোনো এটা কাৰ্য সিদ্ধি কৰিবলৈ ঐকান্তিক চেষ্টা আৰু সমুচিত চিন্তাৰে আগবাঢ়ি কৃতকাৰ্যতা লাভ কৰোঁ সেয়াই দৰাচলতে সহজ ভাষাত ক'বলৈ সফলতা।' মোৰ সফলতাৰ কাহিনীঃ ফণীধৰ দত্ত হলত এদিন' শীৰ্ষৰ সফলতাবিষয়ক লেখাটোত পঠন অভ্যাসে বিকশিত কৰি তোলা লেখা-মেলা কৰাৰ প্ৰৱণতাই কিদৰে এখন পৃথিৱীক চিনাকি কৰাই দিছিল, সেই কথাই সন্নিৱিষ্ট হ'ব। এতিয়া কিছু নিজৰ কথালৈ আগবাঢ়িছোঁ।

সৰুৰে পৰা যদিও কিতাপৰ প্ৰতি এটা অনুৰাগ গঢ় লৈ উঠা নাছিল তথাপি হাইস্কুলত পঢ়িবলৈ যোৱাৰ পাছৰ পৰা বিদ্যালয়ৰ পুথিভঁৰালটোৰ পৰা কিতাপ আনি পঢ়া অভ্যাসটোৱেই গ্ৰন্থ প্ৰীতিৰ সৃষ্টি কৰিছিল। ষষ্ঠ শ্ৰেণীৰ পৰা দশম শ্ৰেণীলৈ অধ্যয়নৰত সময়ছোৱাত বিদ্যালয়ৰ পুথিভঁৰালটোৰ পৰা আনি পঢ়া গ্ৰন্থসমূহৰ ভিতৰত জনৈক লিখকে সম্পাদনা কৰা স্বাধীনতা আন্দোলনৰ গীত, সুৰেশ শৰ্মা দেৱে অনুবাদ কৰা ড° এ.পি.জে আব্দুল কালাম দেৱৰ গ্ৰন্থ 'অদম্য শক্তি, 'টাৰ্ণিঙ পইণ্টচ', ঔপন্যাসিক হিতেশ ডেকাৰ এয়েতো জীৱনৰ তিনিটা খণ্ড, কাঞ্চন বৰুৱাৰ সমাজ চেতনাৰে ভৰপূৰ অন্যতম জনপ্ৰিয় অসমীয়া উপন্যাস 'অসীমত যাৰ হেৰাল সীমা', ৰীতা চৌধুৰীৰ 'মাকাম' আদি উল্লেখযোগ্য। এই গ্ৰন্থ প্ৰীতিৰ প্ৰতি কোনো অৱজ্ঞা নকৰাকৈ বৰ্তমানো পঠন অভ্যাস অব্যাহত ৰাখিছোঁ। একাদশ আৰু দ্বাদশ শ্ৰেণী দুটাতো পূৰ্বৰ অনুৰাগ বৰ্তি থাকিল। সেই সময়ত যিখন গ্ৰন্থই নপঢ়ো কিয় গ্ৰন্থখনৰ বিষয়ে মনত হোৱা ধাৰণাখিনিৰে এটি টোকা প্ৰস্তুত কৰাটো অভ্যাসত পৰিণত হ'ল। এইদৰে কলমে এসময়লৈ চেৰাশালিত বিনালে। দ্বাদশ শ্ৰেণীৰ চূড়ান্ত পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হোৱাৰ পাছত আটাইতকৈ কম নাম্বাৰ পোৱা 'অসমীয়া'

বিষয়টো গুৰু পাঠ্যক্ৰম হিচাপে লৈ নিকটৱৰ্তী পূব কামৰূপ মহাবিদ্যালয়ত নামভৰ্তি কৰিলোঁ। এদিন সেন্দুৰ বৰণীয়া বেটুপাতেৰে এখন পুৰণি কিতাপ চকুত পৰিল। দুই-এটা পৃষ্ঠা উৰলি যাবলৈ আৰম্ভ হৈছে। তথাপিতো ৰত্নকান্ত বৰকাকতিৰ নামটো দেখি ভবেন বৰুৱাৰ দাৰ্শনিক উক্তিটোলৈ মনত পৰিল- " বৰকাকতীয়ে 'উচ্চ সাহিত্য'ৰ আদৰ্শৰ কথা বিশৰ দশকৰ অসমত জোৰ দিয়েই কৈছিল। তাতোকৈ ডাঙৰ কথা হ'ল- তেখেতে এই গুৰুত্বপূৰ্ণ কথাটো স্পষ্টভাৱে কৈছিল যে 'উচ্চ চিন্তাৰ প্ৰবাহ' এটা নাথাকিলে 'উচ্চ সাহিত্য'ৰ আদৰ্শ ধাৰাটোও নোলায়।" বৰকাকতীৰ কিতাপখনৰ এটা প্ৰবন্ধত সফলতাৰ সোঁতটোৰ উৎসৰ বিষয়ে কেতবোৰ মহৎ উল্লিখন আছে-" …মানুহেই যদি পৃথিৱীত বিধাতাৰ জ্যেষ্ঠ পুত্ৰ, তেন্তে পৃথিৱীত সেই জ্যেষ্ঠ্য পুত্ৰৰ শ্ৰেষ্ঠ অৱদান হ'ল পুথি আৰু পুথিভঁৰাল, কাৰণ সভ্যতাই ফেহুঁজালি দিয়াৰে পৰাই মানুহৰ মাজত নানা তৰহৰ জ্ঞান আৰু ভাৱৰ সুঁতি বৈ আহি দেশে-বিদেশে সভ্যতা-সংস্কৃতিৰ যিবিলাক ধাৰা বৈ গৈছে, তাৰ মূলত এই পুথিভঁৰাল বা গ্ৰন্থ বা গ্ৰন্থাগাৰ নথকা হ'লে আজি আমি পৃথিৱীৰ সেই আদিম যুগৰ পৰা আহি ওলালোঁহিহেঁতেন নে বাৰু সভ্যতাৰ এই বিনন্দীয়া পৰিৱেশত?" গ্ৰন্থ প্ৰীতি আৰু বিষয় সম্পৰ্কীয় প্ৰতিখন প্ৰাসংগিক গ্ৰন্থৰ বিষয়ে জনাৰ ইচ্ছাই মোক পঠনৰ অভ্যাসৰ প্ৰতি অধিক অনুপ্ৰেৰিত কৰাৰ লগতে যিকোনো বিষয় পঢ়াৰ সময়তে লেখকে কোৱা কথাখিনি চিন্তা কৰিবলৈ উৎসাহ যোগালে। সাহিত্য, ইতিহাস এই দুই বিষয়ৰ পঠনৰ যোগেদি সাহিত্যৰ শৈলী আৰু পটভূমিৰ সৈতে আত্মীয়তা স্থাপন হ'ল। লাহে-লাহে সমালোচনাৰ ক্ষেত্ৰখনৰ প্ৰতি আকৰ্ষণ অনুভৱ কৰাৰ সময়তে ড° হীৰেন গোহাঁই, ভবেন বৰুৱা, ৰঞ্জিৎ কুমাৰ দেৱ গোস্বামী প্ৰভৃতি সাহিত্য সমালোচক সকলৰ লেখাবোৰৰ পঠনে চিন্তাৰ দুৱাৰ মোকলাইছিল। সমসাময়িকভাৱে দুগৰাকী ব্যক্তিয়ে মোক কিতাপ কিদৰে পঢ়িব লাগে আৰু আমাৰ সমুখেৰে বৈ যোৱা জ্ঞানসমুদ্ৰৰ প্ৰতি একপ্ৰকাৰৰ সচেতনতাবোধ জগাই তুলিছিল- শ্ৰদ্ধাৰ শিক্ষাগুৰু অজিৎ কলিতা আৰু গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ এম.আই.এল বিভাগৰ বৰ্তমানৰ বিভাগীয় গুৰিয়াল ড° অনুৰাধা শৰ্মা বাইদেউ। এদিনাখন মুষলধাৰ বৰষুণ। অধ্যাপক-অধ্যাপিকাৰ বাদে শিক্ষাৰ্থীৰ উপস্থিতি একেবাৰে সেৰেঙা। অজিৎ ছাৰৰ ক্লাছত মোৰ বাহিৰে আন কোনো নাই। ছাৰে প্ৰসংগতঃ সুধিলে,"তুমি 'ফলি লোৱা বুৰঞ্জী'খন পঢ়িছানে?" মই 'নাই পঢ়া' বুলি কোৱাত পঢ়িবলৈ ক'লে। আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ কেন্দ্ৰীয় পুথিভঁৰালটোত থকা বুজন সংখ্যক কিতাপৰ পৰা আমেৰিকাৰ ৰ'ড আইলেণ্ড বিশ্ববিদ্যালয়ৰ গণিতৰ অধ্যাপক ড° দিলীপ কুমাৰ দত্তৰ এই কিতাপখন বিচাৰি পঢ়িলোঁ আৰু কিতাপখনত বৰ্ণিত এছোৱাত অসমৰ সামাজিক-ৰাজনৈতিক দিশটোৰ যি আলোকপাত সন্নিৱিষ্ট আছিল সেয়া পঢ়ি অভিভূত হৈছিলোঁ। কৃষ্ণকান্ত সন্দিকৈয়ে

গোপীনাথ বৰদলৈক বিশ্ববিদ্যালয়ৰ চৌহদত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ নিদিয়া, দেৱকান্ত বৰুৱাৰ হস্তক্ষেপত অচলাৱস্থাৰ পিনে গতি কৰা বিশ্ববিদ্যালয়খন আদি প্ৰসংগই মোক অভিভূত কৰিছিল। কিতাপখনৰ আকৰ্ষণীয় দিশ আছিল এসময়ৰ কটনৰ গণিতৰ অধ্যাপক তথা বিশ্ববিদ্যালয়ৰ প্ৰথমগৰাকী পঞ্জীয়ক আৰু পাছত উপাচাৰ্য্যৰ দায়িত্ব গ্ৰহণ কৰা ফণীধৰ দত্ত। দত্ত উপাচাৰ্য্য হোৱাৰ সময়ছোৱাত বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অৱস্থা সম্পৰ্কত 'ফলি লোৱা বুৰঞ্জী'ত আলোচনা আছে। যথা-" ...হিৰণ্য ভূঞা উপাচাৰ্য্য হৈ বিশ্ববিদ্যালয়খনক একেবাৰে নেতৃত্ববিহীন কৰি পেলালে। তেখেতৰ দিনত বিশ্ববিদ্যালয়ৰ বিৰুদ্ধে চলি থকা (১৯৫৯ চনৰ পৰা) অপপ্ৰচাৰ বিলাকক তেখেতে প্ৰশ্ৰয় দি ৰাইজৰ মাজত অনাস্থাৰ সৃষ্টি কৰাৰ উপৰিও ৰাজহুৱাভাৱে ছাত্ৰসকলৰ আগত বা ৰাজ্যপালৰ আগত বিশ্ববিদ্যালয়ৰ বিষয়াসকলৰ ও কৰ্মচাৰীসকলৰ বিপক্ষে অভিযোগ তুলি তেওঁ গোটেই বিশ্ববিদ্যালয়খনক শিয়াল-কুকুৰৰ কাৰণে এৰি দিলে।" এনেধৰণৰ প্ৰত্যাহ্বানমূলক সময়ত বিশ্ববিদ্যালয়ৰ উপাচাৰ্য্য পদটো গ্ৰহণ কৰিবলৈ আগবাঢ়ি আহি সৎসাহসৰ পৰিচয় দিয়াৰ লগতে জাতীয় অনুষ্ঠানৰ প্ৰতি দায়বদ্ধতা প্ৰদৰ্শন কৰা বাবেই ফণীধৰ দত্ত মোৰ প্ৰিয় হৈ পৰিছিল। প্ৰিয় হৈ পৰিছিল কৃষ্ণকান্ত সন্দিকৈ, ড° সূৰ্য্যকুমাৰ ভূঞা, ফণীধৰ দত্তৰ কৰ্ম আৰু সাধনাৰ ক্ষেত্ৰ গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়। যিকোনো অনুষ্ঠানৰ গইনা লৈ বিশ্ববিদ্যালয়খনক এবাৰ চোৱাৰ দুৰ্বাৰ আকাংক্ষা মনত তীব্ৰতৰ হৈ উঠিল। তেনেতে এদিন মহাবিদ্যালয়ৰ ছপাশালৰ ডিটিপি অপাৰেটৰ তথা এজন প্ৰচুৰ সম্ভাৱনাপূৰ্ণ গল্পলেখক নিপ দাই মোলৈ বাতৰিকাকতত প্ৰকাশিত গ্ৰন্থ সমালোচনা প্ৰতিযোগিতাৰ খবৰ পঠিয়ালে। খবৰটোৰ আদ্যোপান্ত পঢ়ি চাই গম পালোঁ যে গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অসমীয়া বিভাগৰ মহাৰজত জয়ন্তী উপলক্ষ্যে গৱেষক মঞ্চই স্নাতক-স্নাতকোত্তৰ পৰ্যায়ত গ্ৰন্থ সমালোচনা প্ৰতিযোগিতাৰ আয়োজন কৰিছিল য'ত বিপুল খাটনিয়াৰ, সমীৰ তাঁতী, নন্দিতা দেৱীৰ নিৰ্বাচিত গ্ৰন্থৰ নাম দিয়া আছিল আৰু মই উল্লিখিত নন্দিতা দেৱীৰ 'বওঁল বহু দূৰ' উপন্যাসখন সমালোচনাৰ বাবে ল'লোঁ। মই যদিও সমালোচনাৰ ক্ষেত্ৰখনৰ প্ৰতি অনুৰক্ত হৈছিলোঁ তথাপিতো সমালোচনাৰ পদ্ধতিগত কৌশল তথা উপস্থাপনৰ সমগ্ৰ বিষয়টোত মোৰ জ্ঞানৰ স্বৰূপ আছিল ঠৰঙা। 'বওঁল বহু দূৰ'ৰ লেখীয়া বহুধাবিভক্ত পাঠৰ উপন্যাস এখনৰ বৃত্তান্তৰ সঠিক দিশটো অনুধাৱন কৰাত সমস্যাৰ সন্মুখীন হ'বলগীয়াত পৰিছিলোঁ। আধুনিক সমালোচনাৰ নাড়ী-নক্ষত্ৰৰ ভূ নোপোৱা হেতু প্ৰথাগত পথটোৰেই উপন্যাসৰ বিচাৰ-বিশ্লেষণত প্ৰবৃত্ত হ'লোঁ। ইতিমধ্যে মংগলদৈ মহাবিদ্যালয়ে আয়োজন কৰা সদৌ অসম ভিত্তিক কবিতা প্ৰতিযোগিতাত দ্বিতীয় স্থান লাভ কৰিছিলোঁ যদিও সমালোচনাৰ বিশাল আয়তনৰ ক্ষেত্ৰখনৰ গভীৰতা উপলব্ধিৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰয়োজনীয় অধ্যয়ন

আৰু বিচাৰ ক্ষমতা নোহোৱা বাবে তেনেই চালুকীয়াধৰণে লিখি পঠিয়ালোঁ। হঠাৎ এদিন গৱেষক মঞ্চুৰ তৰফৰ পৰা আনুষ্ঠানিকভাৱে ফলাফল ঘোষণা কৰিলে। মোৰ অগ্ৰজ সাহিত্যানুৰাগী লীজা বা-ই ফোনযোগে জনালে যে উক্ত প্ৰতিযোগিতাত তৃতীয় স্থান লাভ কৰিবলৈ সমৰ্থ হৈছোঁ। আচৰিত নোহোৱাও নহয় কিন্তু সিদিনা উপলব্ধি কৰিছিলোঁ নানান অজুহাতেৰে বহি থকাতকৈ আৰম্ভণী কৰাটোৱেই শ্ৰেয়ঃ কিয়নো সফল বা বিফল হ'লেও অন্ততঃ ফলপ্ৰসূ হোৱাকৈ কিবা অলপ শিকিব পাৰি। নিৰ্দিষ্ট দিনত পুৰষ্কাৰসমূহ বিতৰণ কৰা হ'ল। কাকতালীয়ভাৱে সভাকক্ষ পি ডি (ফণীধৰ দত্ত) হল। বিশ্ববিদ্যালয়খনৰ ইতিহাস পঢ়ি কৃষ্ণকান্ত সন্দিকৈৰ পাছতে মোৰ বাবে অন্যতম আকৰ্ষণীয় ব্যক্তিগৰাকীৰ নামত উৎসৰ্গিত সভাকক্ষত বহি ড° মদন শৰ্মাৰ দৰে তীক্ষ্ণধী সমালোচক, গল্পকাৰৰ 'ড° বাণীকান্ত কাকতিৰ গদ্য' বিষয়ক বক্তৃতা শুনি, সম্প্ৰতি অসমীয়া বিভাগৰ বিভাগীয় গুৰিয়াল ড° কনক চন্দ্ৰ চহৰীয়া ছাৰৰ পৰা বঁটা গ্ৰহণ কৰাটোও সাহিত্যৰ ক্ষেত্ৰখনত লাভ কৰা অন্যতম সফলতা বুলি আলফুলে আজিও হৃদয়ত স্থান দি থৈছোঁ। মোৰ বাবে আটাইতকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ কথাটো হৈছে আমাৰ লেখাসমূহৰ বিচাৰক হিচাপে আছিল আধুনিক অসমীয়া কবিতাৰ অন্যতম সমালোচক ড° এম কামালুদ্দিন আহমেদ। বিচাৰকৰ তৰফৰ পৰা তেওঁ কোৱা কথাখিনিয়ে মোক বাৰুকৈয়ে আপ্লুত কৰিছিল। এইদৰে সাতে-সোতৰেই মিলি দিনটো মোৰ বাবে হৈ পৰিছিল বিশেষত্বপূৰ্ণ কিয়নো জীৱন নামৰ কিতাপখনৰ সফলতা নামৰ পৃষ্ঠাটোত প্ৰথম শাৰীকেইটা লিখিবলৈ প্ৰয়োজনীয় সমল এই দিনটোৰ পৰাই মই আহৰণ কৰিছিলোঁ। অনুষ্ঠানৰ সামৰণি পৰাৰ পাছত ফণীধৰ দত্ত হল এৰিলোঁ। লাহেলাহে উভতনি মুৱা হ'লোঁ। কিন্তু সেয়া চকুৰে মণিব নোৱৰা দূৰ সীমনাত মোৰ সমুখত উপস্থিত হৈছে কৃষ্ণকান্ত সন্দিকৈৰ জীৱনৰ কৰ্মযজ্ঞৰ থলী গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়, চৌহদৰ বাহিৰত গোপীনাথ বৰদলৈ ৰৈ আছে অথচ সোমাবলৈ সাহ কৰা নাই। আশা আৰু সপোন পূৰণৰ প্ৰত্যয়েৰে মই আজিও নিৰন্তৰে গৈ আছোঁ, এটা যাত্ৰাৰ পথিক মই। হোমেন বৰগোহাঞিৰ দৰে ময়ো বিশ্বাস কৰোঁ –"পৃথিৱীৰ প্ৰত্যেক ব্যক্তিয়েই অনন্য,আৰু প্ৰত্যেক ব্যক্তিয়েই কিছুমান নিজস্ব সম্ভাৱনা আৰু প্ৰতিভা লৈ এই পৃথিৱীলৈ আহে। আত্ম বিশ্লেষণৰ দ্বাৰা সেইটো জানি লৈ তেওঁ এনে এখন কৰ্মক্ষেত্ৰ বাছি ল'ব লাগে-য'ত তেওঁৰ প্ৰকৃতি-দত্ত প্ৰতিভাই বিকাশৰ পূৰ্ণ সুযোগ পাব পাৰে।"

সহায়ক গ্ৰন্থঃ

দত্ত, দিলীপ কুমাৰঃ ফলি লোৱা বুৰঞ্জী, চিত্ৰলেখা প্ৰকাশন, গুৱাহাটী-১, ১৯৮৬, প্ৰথম সংস্কৰণ।

From Doubt to Determination: A Journey of Self Triumph

Kapil Medhi
BA 3rd Semester, Dept. of Economics
B.P. Chaliha College, Nagarbera, Kamrup

Introduction:

In this world filled with challenges, accomplishments, and constant growth, I would like to share my personal story of transforming my weaknesses and self-doubts into determination and strength, paving my way towards triumph over my own self and my academic life. Through my relentless pursuit of knowledge, I want to inspire others to overcome their own obstacles and realise their self-worth.

I. Starting Point: A Battle with Self Doubt

First, I would like to introduce myself, my name is Kapil Medhi and I live in Medhipara (my village), I am currently studying B.A.(Economics) in Bimala Prasad Chaliha college. I completed my higher secondary years (11th and 12th) at BPCC in 2022. Before coming to BPCC, at the time when I was still a secondary school student, I struggled with self-doubt and faced numerous academic setbacks, honestly speaking I was a below average student overall. I found it difficult to believe in my own abilities, how much I can achieve if I put the right amount of effort. My grades or results were just barely passed on the average level, at odds with my family's expectations. I thought I had reached my limit, never trying to go out of my way to do things because I had this mental image of myself in mind that "Ah even if I try, I don't think I can do this" it was one of the lowest points in my life. Eventually this initial struggle became the catalyst for my transformative journey.

II. Confronting Obstacles: Embracing the Power of Resilience

In my quest for improvement, I stumbled upon the concept of growth mindset. The concept of growth mindset was first coined by Dr. Dweck an American psychologist, according to him growth mindset is a concept that describes the belief that our abilities, talents, and

intelligence can be developed and improved over time with effort, practice, and learning. In simple terms, it means that we can get better at something if we work hard, keep trying, and embrace challenges, instead of running away and coping. This was exactly what I needed, this realization ignited a fire within me to break free from the shackles of self-doubt and embrace a positive mindset. At that time I was in my 2nd year of higher secondary year and I wanted to achieve a some good results in the upcoming exams. As the first wave of covid-19 started spreading through the whole country and as a counter measure the government declared lockdown. At that point there wasn't much I could do other than attending online classes and reading books. My first year on college wasn't anything special, due to covid lockdowns I had too much free time in my hands so I decided to slowly but progressively started building some healthy habits that may become useful in the future.

III. Setting Clear Goals and Charting a Path

With newfound determination, I set clear goals and created a roadmap for success. As the lockdown was over, I started working on my studies immediately. I identified the subjects I struggled with the most and sought help from teachers, mentors, and fellow students. I devised a study schedule that allowed for focused learning, revision, and consistent practice. My goal was clear I wanted to improve my grades even if it is a little more than what I had before. I built a regular study habit to keep up with all my studies, which is very important. Instead of shying away from challenges, I embraced them as steppingstones for growth. I actively sought out challenging assignments, competitions, and extracurricular activities that pushed me beyond my comfort zone. Each obstacle became an opportunity to learn, adapt, and develop critical thinking skills. As I was building up myself, the final exams came closer and closer.

IV. Leveraging Resources and Seeking Support

Recognizing the power of collaboration and learning from others, I actively sought out resources and support systems. I joined study groups, participated in online forums, and revised concepts which are a bit hard to remember. Although it's hard to find study materials online in my mother tongue but it wasn't a big problem as my understanding of English language was high enough. Engaging with a diverse community of learners provided valuable insights and perspectives. As the exams reached my doorstep, I was ready fully prepared, the exams started at the start of the month, the exams were distributed throughout the whole month. It was tough to constantly take care of my health and study for exams at the same time, lucky for me at this time my habits which I spend a lot of time building helped me get through this tough period. It

is hard for students to stay in a very good mental and physical state in these stressful exam periods, the pressure is so high it almost feels like a pressure cooker especially for the students who are in a position where they can't afford to disappoint their parents. With some bittersweet struggles the exams were over and the countdown had started till the results are out.

VI. Celebrating Milestones and Reflecting on Progress

Throughout my journey, I celebrated every milestone achieved. Whether it was facing a difficult exam, completing a challenging project, or receiving recognition for my accomplishments, I took the time to acknowledge my growth. On the day when our results were out for the higher secondary finals, my parents were a bit nervous about my results, but I was sure that I will get the marks which will make them happy, and I was right as I had achieved 82% overall, which was the highest in my batch. It is not that much of a higher percentage but enough to make me happy. Also, I was certain in my abilities seeing as to how we can improve our capabilities through constant effort, dedication and hard work which motivated me to work even harder. I think making small steps every day is better than just sitting around thinking harder than Einstein as to why I can't achieve this or that or just anything we want. It is also important to receive proper guidance from the right people to know what path will be the best to take so that we aren't just wasting our valuable time in something that isn't meant to be ours, in my case the internet, books, college teachers and my family fulfilled this role.

Conclusion:

My success story is a testament to the transformative power of belief, perseverance, and a growth mindset. Through overcoming self-doubt, setting clear goals, embracing challenges, and seeking support, I have not only achieved academic triumph but also discovered my true potential. By sharing my journey, I hope to inspire and empower others to embark on their own path to success, armed with the knowledge that anything is possible with unwavering determination and the right mindset.

প্ৰতিজ্ঞা

পল্লৱী শইকীয়া

দ্বাদশ শ্ৰেণী
দেবীচৰণ বৰুৱা ছাত্ৰী মহাবিদ্যালয়, যোৰহাট

'এগৰাকী ১৬ বছৰীয়া ছাত্ৰীৰ মানসিক ভাৰসাম্য ঘূৰাই পোৱাৰ কাহিনী৷ আচৰিত নহয়নে? অবিশ্বেসনীয়, তথা অসম্ভৱ। পাছে কিয় অসম্ভৱ? ছাত্ৰ জীৱন সদায়ে সকলোৰে বাবে মসৃণ নেকি? কিয় আমি সেই কনমাণি সকলৰ কাহিনীৰ বাবে অনাগ্ৰহী? নাই, আজি কিন্তু শুনিবই লাগিব ছাত্ৰ জীৱনৰ চিৰচিনাকী কিন্তু অপ্ৰকাশিত কাহিনী৷ এইয়া মোৰ কাহিনী৷ ১৬ বছৰ বয়সত জীৱন নাটত খোজ দিওতেই উজুতি খোৱাৰ কাহিনী৷

শইকীয়া পৰিয়ালৰ একমাত্ৰ সন্তান৷ পঢ়া, খেলা, মুখ চলোৱা সকলোতে পাৰ্গত বুলি জনাজাত। দেউতাৰ পেছা দিনহাজিৰা, বি. এ. পাছ শৈক্ষিক অৰ্হতা৷ মা'- তাহানিৰ দিনৰে পলিটেকনিক ইঞ্জিনিয়াৰ, কৰ্ম সংস্থাপনৰ অভাৱত আজি ঘৰৰ ৰান্ধনি৷ মাত্ৰ ৮০,০০০ টকাৰ ধনদাবী পুৰাব নোৱাৰৰ বাবে চাকৰি বাতিল৷ হাততে সপোন হৰুৱাৰ দুখত অজিও মাৰ অৱস্থা কাহিল৷ পঢ়াৰ ক্ষেত্ৰত উচ্চশিক্ষিত মোৰ মা-দেউতাৰ দুয়োজন সচেতন আছিল বাবে মোৰ যথেষ্ট যত্ন লৈছিল৷ সেইবাবেই চাগে পঢ়াত অলপ আগবঢ়া আছিলো৷ ফলস্বৰূপে সৰুৰে পৰা সকলোৰে চকুত পৰিছিলো৷ মা-ৰ আধৰুৱা সপোন মই পুৰাম বুলি সকলোৰে কিমান যে কল্পনা৷

চৰকাৰী প্ৰাথমিক বিদ্যালয়ত অষ্টমলৈকে পঢ়িলো৷ নৱম-দশমৰ বাবে ওচৰত চৰকাৰী বিদ্যালয়ৰ সুবিধা নথকাৰ বাবে দুগুণ কাম কৰি দেউতাই মোক বেচৰকাৰীত পঢ়োৱাৰ সিদ্ধান্ত লৈছিল৷ নৱমত মন পুতি পঢ়িবলৈ আৰম্ভ কৰোতেই আহিলে মহামাৰী কৰুণা৷ বহুতৰ দৰে মইও দেউতাৰ কষ্টৰ ধনত কেৰাচিন ঢালি সোমাই গলো মনোৰঞ্জনৰ দুনিয়াত৷ অষ্টমৰ ৮৭% শতাংশৰে উত্তীৰ্ণ হোৱা মইজনী নৱমত ৫৫% শতাংশলৈ নামি আহিছিলো৷ এইয়াই দশমত প্ৰথমটো উজুটি৷ সময় আগবাঢ়িল, লকডাউনৰ লগতেই দশমৰ পাঠদান চলিল। হঠাৎতেই এক নতুন সমস্যা৷ চৰকাৰী বিদ্যালয়খনত শিক্ষকৰ অভাৱত ষষ্ঠ, সপ্তম আৰু অষ্টমৰ গণিতৰ

পাঠদান হোৱা নাছিল। আৰু সেইবাৰে গণিতৰ প্ৰাৰম্ভিক জ্ঞানো মোৰ নাছিল। বহুত চেষ্টাৰ পাছতো বিষয়টোত দখল আনিব পৰা নাছিলো। শ্ৰেণী পৰিক্ষাতো ১০০ৰ ভিতৰত অতিবেছি ৪/৫। ঘৰত অসুবিধাতো অৱগত কৰিছিলো পাছে তেওঁলোকে ভৱাতকৈও মই বেছি কেঁচা আছিলো। সময় বাগৰিছিল, সকলোৰে আশাবোৰ বাৰিষাৰ বানৰ দৰে বাঢ়িছিল। দিনে- ৰাতিয়ে মানুহে ঘৰ ভৰ্তি; শুভেচ্ছা আৰু শুভাকাংশী। বৰ বেয়াকৈ, অত্যাধিক বেছিকৈ মোৰ সামৰ্থৰ বাহিৰৰ এটা ফলাফলৰ বাবে তেওঁলোক আশাবাদী আছিল। পৰীক্ষাৰ আগতেই মহোৎসৱ পাতিছিল। মুঠতে মা'ৰ মান, ৰাখিবই লাগিব, দেউতাৰ কষ্টৰ ফল দিবই লাগিব; মা আৰু দেউতাৰ বাদে, সকলোৰে সেইবোৰেই দাবি। পাছে এইবোৰ পৰিস্থিতিয়ে মোক তিলমানো উৎসাহ দিয়া নাছিল। বিফলতাৰ ভয়ত দিনতেই আন্ধাৰ হোৱাৰ দৰেই হৈছিল। মানুহবোৰৰ অত্যাধিক আশাবোৰে মোক বাৰুকে জুৰুলা কৰিছিল। এফালে আপোনবোৰৰ বিশ্বাসবোৰ ভাঙি বিফল হোৱাৰ ভয়। আনফালে লকডানৰ ঘূণে ধৰা পাঠদান; গণিতৰ চিন্তা আছেই। সকলোফালেই মাথো চাপ আৰু এগালমান বিফলতা। মেট্ৰিকলৈ দিনবোৰ কমি গৈ থাকিল, মানসিক চাপ বাঢ়ি থাকিল। লাহে-লাহে মানুহৰ মাতত মগজৰ উত্তাপ বাঢ়ি খিংখিঙিয়া হৈ পৰিছিলো, পোহৰত চকু মেলিব নোৱাৰো, মুৰ ঘুৰণীত উঠিব নোৱাৰো। দেখিও কোনেও নেদেখিলে মোৰ দুৰ্দশা। সকলোতেই মোৰ ভাল ৰিজাল্ট আশা। শাৰিৰীকেই নে মানসিক অস্থিৰতাত পঢ়াৰ বাদে সকলো কৰিলো; অত্যাধিক চিন্তা, টুপনিখতি, অনাহাৰ আৰু অসুস্থতা। সময়বোৰ শেষ হল। ১৬তম জন্মদিন (১৫ মাৰ্চ) পৰাই পৰিক্ষা আৰম্ভ। চিন্তাৰ শেষ, মই মুক্ত এতিয়া। পাছে নাই। পৰিক্ষাৰ অন্ত হ'ল যদিও চিন্তাবোৰ তেতিয়াও অন্তৰ দিশত। ৭জুন, ২০২ ২৩ ৰিজাল্ট ওলালে। অসমৰ ভিতৰতে স্থান পাম বুলি আশা কৰা মই জনীৰ ৰিজাল্টত হতভম্ব ৰাইজ। ষ্টাৰৰ বাবেও ৭ নম্বৰ কম। তথাপিও তিনিটা বিষয়ত লেটাৰ সহ ৭৩.৮৩% শতাংশ নম্বৰ। গণিতৰ সেই পুৰণি বেমাৰটোৱে যেন মোক শেষ কৰি দিলে। ভবামতেই চাৰিওফালে মোৰ বিফলতাৰ গুণশুননি। মোৰে জুহালতেই মিঠাই সোৱাদ লৈ সিঁচি গ'ল আকাশে-বতাহে, দেউতাৰ টকাৰ সৰাধ পাতি পাখী গঁজা মইজনীৰ অহংকাৰৰ কাহিনী। দয়া কৰি মাথো মোৰ শাৰীৰত ঠেকা নেপেলালে, বাকী গোটেই শৰীৰ তিৰস্কাৰে পৰিপূৰ্ণ। তেওঁলোকে বিচৰাৰ দৰে ৰিজাল্টৰ মই আশাও কৰা নাছিলো। তথাপিও চাৰিওফালে মাথো তিৰস্কাৰ।

সকলোৰে মৰমৰ আকলুৱা মই জনী অনাদৰত ভাগি পৰিছিলো। কল্পনাৰ আধীৰত সেইবোৰ দিন। শ'শ ফ'ন, ভাহি আহে সিপাৰৰ পৰা ....বলিয়া বান। হিয়াৰ মাতমৰা মাথাওৰিত খুণ্ডিয়াই খুণ্ডিয়াই ভাঙি থানবান কৰি যায় জীৱনৰ সেউজীয়াবোৰ। ফলত নিজৰ ওপৰত বিশ্বাস

হেৰুৱাইছিলো। সকলো যেন শেষ। জীৱন ইয়াইতেই স্তব্ধ । জীয়াই থকা অসাৰ। লাহে-লাহে স্পষ্টকৈ কথা কব নোৱাৰা হৈ আহিলো। অনবৰতে হাত-ভৰিৰ কপনি। বাড়ি অহা খংৰ সন্ত্ৰাসত হতভম্ব মোৰ পৰিয়াল। মহাবিদ্যালয়ত নাম লগালো। ১২বছৰ একেলগে ডাঙৰ হোৱা সেই পুৰণি বন্ধুৰ সতে বিচ্ছিন্নতা। সেইয়াও আছিল এক গভীৰ আঘাত।আপোন লগৰীয়াৰ অভাৱ। মহাবিদ্যালয়ত মোৰ আচৰনত বিস্মিত সকলো। মোৰ লগত বন্ধুত্ব অসম্ভৱ। নিসংগতা মোৰ সংগী। বিনাকাৰণত হাঁহি থাকো, অকাৰণত উচুপি উঠো। মুঠতে সাধাৰণ ভাষাত পাগলী। সকলো মোৰ শত্ৰু। মানুহলৈ ভয় কৰা, মানুহৰ কণ্ঠত জিকাৰ খাই উঠা মোৰ মানসিক অৱস্থা।

তেনেতে এজন বন্ধুৰ আগমন। আজি সুধিলে কয় বোলে মোৰ আচহুৱা আচৰনেই আছিল তাইৰ আকৰ্ষণৰ প্ৰধান কাৰণ। একো কথা নকও, নুসুধেও তাই। মাজে মাজে অকাৰণত কান্দি থাকো, প্ৰশ্ন নকৰে তাই। বিনা কাৰণত হাঁহো, তাইও সহযোগ কৰে। মাজে মাজে আকৌ বিনাকথাত গালি দিও, শুনি থাকে তাই । খং বেছি বুলি প্ৰতিবাদ নাই। সলনি হোৱাৰ আক্ষেপ বহুতৰ, কাৰণ জানিবলৈ আহৰি নাই।

৯ ফেব্ৰুৱাৰীত একমাত্ৰ বন্ধুৰ কামোৰত মহাবিদ্যালয়ৰ সভাত। অঞ্জন দত্ত ফাউণ্ডেশ্যন -ৰ আয়োজিত 'সবল মন, সফল খুঁজ' নামৰ মানসিক স্বাস্থ্য অভিযানৰ সভা। ন্যাসৰক্ষী অৰ্পিতা দত্ত বাইদেউ আৰু বিশিষ্ট, মনোচিকিৎসৰ ভাষণত বুজি উঠিলো মোৰ পৰিবৰ্তনবোৰৰ আচল ৰহস্য। হতাশা, নিৰাশা তথা মানসিক অস্থিৰতা। সভাত নিজকে ভুক্তভোগী বুলি চিনাকী দিবলৈ লাজ লাগিল। কিন্তু সেই মূহুৰ্ততেই শপত ললো তেঁওলোকৰ দিহা মতেই জীৱনটো আকৌ সজোৱাৰ। দৈনিক শাৰিৰীক ব্যাম, প্ৰকৃতিৰ বুকুত অকলে দুখোজ আৰু বহুত। মুঠতে নিজকে আকৌ জীবন দিয়াৰ অপ্ৰাণ চেষ্টা । সকলোকে ক্ষমা কৰি পুনৰ আগৰ 'কাঞ্চনজনী' হোৱাৰ চেষ্টা। অন্তৰংগ বন্ধুৰ সদায়ে বুজনি... এটা সাধাৰণ পৰিক্ষাই তোৰ ক্ষমতাৰ বিচাৰ কৰিব নোৱাৰে। আৰু সাধাৰণ মানুহৰ ভুকনিত ভাগি পৰিব পাৰাকৈ তই দুৰ্বল নহয়...... ইত্যাদি ইত্যাদি। মুঠতে তাইৰ ভুকনিত নিজকে প্ৰাণভৰি ভালপাবলৈ শিকিলো। কাণত অনবৰতে লৈ ফুৰো জুবিন দাৰ সুৰ-

"নতুন ফাগুন মোৰ নামি আহা,
দুচকুতে নামি চুমা দিয়া,
আহ ফাগুন মোকেনো আজি চুমি যা,

আবেগে উপচা মন আজি উৰণীয়া..॥

এইয়াই মোৰ সৰু কাহিনী৷ প্ৰতিযোগিতাৰ জগতত দিশহাৰা হোৱা মই জনীক, মই কৰি আকৌ ঘূৰাই অনাৰ কাহিনী৷ আজি মই সুস্থিৰ। তথাপিও অনুভৱ কৰোঁ হৃদয়ৰ কঠিনতা৷ কাকো সহজে আপোন কৰি ল'ব নোৱাৰাৰ অক্ষমতা৷ মা-দেউতাই আজিও নাযানে এইবোৰ কথা৷ কোৱাৰ প্ৰয়োজনবোধও নকৰো।

মানসিক বেমাৰবোৰও General Caste ৰ দৰেই। হাজাৰ শক্তি থাকিলেও স্বীকৃতি পাবলৈ টান৷ পাছে ইয়াৰ প্ৰভাৱ শক্তিশালী৷ এই যে নিজকে হেৰুৱাই আকৌ ঘূৰাইৎ আনি আজি কথাবোৰ নিৰ্ভয়ে প্ৰকাশ কৰিছো, সেইয়াও মোৰ বাবে এক সফলতা৷ কাৰণ এই বেমাৰৰ ভুক্তভোগীৰ সংখ্যা বেছি পাছে ইয়াক নেওচি আগবাঢ়ি আহি ইয়াক মুকলি কৰাৰ সাহ/সুবিধা সকলোৰে জীৱনত নাথাকে৷ পথ দেখুৱাই দিয়া সেই বিশেষ বন্ধুজুন সকলোৰে জীৱনত নাথাকিবও পাৰে, গতিকে নিজৰ খোজ অকলেই দিধাৰ চেষ্টা কৰিবই লাগিব। এইয়া মোৰ জীৱন নাটৰ এটা সৰু ট্ৰেজেদী৷ এনেকুৱা হাজাৰটা ট্ৰেজেদীৰ বাবে মই সাজু৷ যাও পঢ়া টেবুলত বহো৷ এইবাৰ দ্বাদশৰ ফাইনেল, আকৌ বা কিমানৰ কি কি আশা৷ এইবাৰ অনিন্দিতা পালৰ কণ্ঠৰে উত্তৰ দিম **"প্ৰতিজ্ঞা" ...**

প্ৰতিজ্ঞা জীৱন যোজাৰ,

প্ৰতিজ্ঞা নাভাগৰৰ,

প্ৰতিজ্ঞা মনতেই লও, প্ৰতিজ্ঞা৷

প্ৰতিজ্ঞা নতুন দিনৰ,

প্ৰতিজ্ঞা ৰূপান্তৰৰ, প্ৰতিজ্ঞা মনতেই লও, প্ৰতিজ্ঞা ॥

Acknowledgement:

This unique competition is being organizing only for the respected seniors to me. But when I got to know about the program, I was unable to stop from sharing my own story. Therefore, I requested Dr. Trailokya Deka Sir to give me a chance and he did it for me. I am forever grateful to him. Chance to share my own story with you'll is the biggest achievement for me. Thank You Dr. Trailokya Deka Sir and Career Guidance and Information Centre, B.P. Chaliha College, Nagarbera (Kamrup)

Act Before It's Too Late

Mrinmoy Chetia

Dept. of Geology

Cotton University, Guwahati-01

It was mid-July of the year 2022. The day was very hot as it was prime time of summer. I was in my paying guest's room. The current was not there so the fan was not working but I didn't feel the immense heat as I was in a state of deep thinking. "Am I going on the right way in my life or should I change the way to give the correct direction?" I was thinking so hard that I was speaking my thoughts aloud. All this was happening because of the earlier incidents that already took place.

My 12th board exam result was declared on 31st July 2022. The Corona pandemic had hit the education system very badly during 2020-2021. We had only 3 months offline classes in class 12th, the other part of the academic year mainly consisted of online classes. Final exams could not be held due to rise of corona influence at that time. We, the students were in a dilemma that whether the exams will be held or not and if not, then how the result will be declared. Amid this, the results were declared finally and we got our mark sheet without giving exams, neither theory nor practical. I was more than satisfied with my result as I got distinction marks. My family members were very happy and as it goes for my relatives. But now the main question that stands before me was that what subject I should take for my future studies so that I can build my career. And also, to get seat in a reputed institution alongside was my focus. I was not interested in engineering or medical area from earlier and hence, I made my choice to pursue bachelor degree to do research on the subject of my interest.

After passing class 12th, every student in Assam, who wanted to pursue Bachelor degree, has the dream of studying their subject of interest in the famous Cotton University (earlier known as Cotton College). I was not different from them. I have heard about the quality education as well as healthy student community in the University since I was in school. I wanted to be a part of this institution and the result of my board exam gave me a hope to fulfil my dream. I applied for the admission in Cotton University immediately after the form fill up started. I also applied in other colleges of Assam as a backup plan if by chance I couldn't get a

seat in Cotton. But I was sure of getting the chance to study in Cotton University as my marks were good. The merit lists were declared after some weeks and my overall rank was around 4000. It was like a heavy stone fall on my head. I just couldn't believe what has happened. My dream was shattered like a glass broken into pieces. My parents and other family members were consoling me and advising me to forget this all and move ahead. I was thinking that when I didn't get a seat with such a good percentage, how I would get seat in other colleges. And the same was happening. I couldn't get any in most of the colleges; even in my hometown college also. I was just losing hope that I could pursue my degree that year.

One afternoon I was chatting with my grandmother in the verandah when I suddenly got an update from one of the colleges that I have applied. The college was D.R. College situated near Golaghat town. I quickly went to their website and found that the merit lists have been released. I was like "Okay! Let's see this also" but I was not expecting to get seat. I was going through the list and to my surprise; my name was there at the last of the unreserved category list. For me at that moment, it was like getting sunshine after many days of rain and dark clouds. I was very happy and so my grandmother who was beside me. I told my parents and they were also very happy. I took admission there and also a paying guest room near the college at a walking distance. The college campus was very good and the environment there was very encouraging. I took Chemistry as my major subject there for my degree course. For the first two months, everything was going normal but slowly, the problems started arising. I couldn't not cope up with the syllabus of my major subject. I was actually not getting what to study and how to study the subject. First semester ended this way and till then, I have neither started to understand the subject nor my result was good. Second semester started from March 2022 and it was also going no different. All this was making me feel disturbed and I was not able to focus on my studies. After the Mid semester exam in April, I was in a dilemma whether I should continue further in Chemistry or should I change it and start fresh again. I didn't want to take risk to continue the subject because even though I complete my degree, the knowledge on the subject will be inadequate and it will pose threat to my career. I discussed with my teachers in the college, parents and all elders regarding this to know their suggestions. Everyone advised me to pursue that what I liked most and feel very comfortable. I then decided to change my subject and take geology. I have studied Geology during my 11th and 12th class and was always interested in the subject. But due to taking quick decisions in short time I didn't apply for it and I regretted for my wrong decision. I thought of applying for new admission after my second semester exams but unfortunately, the time to apply for new academic session

ended for most of the colleges. In Assam, only a few colleges have the option to enrol Geology as major subject for degree course. I was hopeless at that time and didn't know what to do.

Near the end of July, I got the news that Cotton University is starting form fill up for degree courses for the academic session 2022-23. This time I didn't waste time and applied for new admission. I was praying to God that I could get a seat to pursue my degree. I left my paying guest room after the semester exams and also met my friends to say goodbye to them before I leave. I returned to my Village and was staying with my grandmother. My parents were out of station for some days. I was helping out my grandmother in daily chores to keep busy myself and enjoying the days, keeping aside all the stress.

One week later, the combined merit lists were released by Cotton University in their website. This time, my rank was under 300.I was dumbfounded and was speechless. I was too close to fulfil my dream after one-year academic loss. I was excited to take admission and was waiting eagerly for the admission day. The admission was to be held online. The students whose names were in the list had to take admission on specific time. My admission time was 11:30 am on 16th August. I was ready with my phone to do the required procedure.

The minute hand of the clock tick on 6 and I rushed to the portal and completed my admission process successfully. I got my admission acknowledgement receipt and I was in the world of joy as I was viewing it. I have now enrolled myself in the famous Cotton University. I shared my admission news with my parents, grandmother, uncle, aunt and every near and dear one. All were very contended on my admission news and congratulated me and wished me for the new journey. On that day, I was like a small bird flying in my own skies in merry. The classes were scheduled to start from 1st of September but I reached Guwahati on 8th due to long distance from my hometown and the amount of luggage was also huge resulting in some delay. I joined from 9th of September and as I entered the premises of Cotton, I was looking all around same like when I entered the first day in my school. But to be a student of Cotton University is something different. I was now fully satisfied and my dream has been finally fulfilled.

Success has a different meaning to individuals. For someone, success is getting a good job while for some others; it may be family, vehicle or good marks. For me, getting a seat in Cotton University to study my preferred subject is success at this level. Every student wants to get higher education from their dream institution and I am very lucky to be one of them.

A Success story of a Disabled Girl from Assam

Prerana Barman
Dept. of Political Science
Cotton University, Guwahati-01

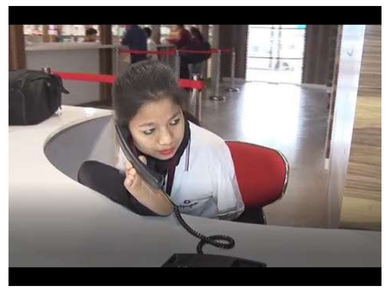

Meet Princi Gogoi belonging to Sonari area from Sivsagar district. She was born to Jagannath and Beauty Gogoi without her arms but an untamed spirit to excel in her life. Her father is a daily wage labourer stays in Sivsagar with her brother who is pursuing education there. She has two elder sisters as well; while the eldest of them is married, the other is studying in Guwahati. From writing her own exams to doing household chores like, washing utensils, sweeping the floors, cooking, sewing, clothing, lighting the incense stick and praying and to work on beautiful paintings with her toes, she does it all of her own, nothing separates her from her bodily abled friends. She is the epitome of hope and desires to fulfil her own dreams. Let's dive and look closely about her life.

However, she has faced many hurdles in the past. After passing matriculation, she took admission in Sonari Junior College where she pursued arts stream. During her HSLC result, she has to face many scrutinizing eyes and mouthful words from her classmates and friends. She was even discriminated for being differently abled. She even described that after passing class 12, that was her toughest phase of her life. She was certain that she would pass the examination at one go, but when the results came it was marked as nil in three out of the five subjects. The college administration distorted her results and falsely accused her of being absent in those three subjects. She went ahead to plead her case in Guwahati, but by the time her answer sheet was found and results came, colleges in her home town were already done with the admission process. But she didn't let her disability become her hurdle rather she turned it into an opportunity and further, went ahead to study in Guwahati. Finally, she took admission in the Krishna Kanta Handique State Open University in Arts Stream and attends weekly

lectures conducted in S.B. Deorah College. She did her schooling from Sonari Jatiya Vidyalaya, after being denied admission in many other schools in her own district.

Princi has also hobbies for painting and singing. Artist Princi draws beautiful landscapes with the help of her feet to hold the brushes, her strokes of brushes sweep the audiences from the floor, it is more exquisite and one cannot miss the sharp shades in her portraits. She learned drawing from her first teacher, her mother. But formally she began to learn to draw paintings from her teacher when she was eight years old in Sivsagar. Her hopes are further taken forward to dream of opening her own art school one day. Currently, she is residing with her mother in Guwahati.

For her grit and willpower, Princi has received many awards of appreciation including Beti Bachao, Beti Padhao Award for Kamrup(M) district 2018, All Tai Ahom Students Union Certificate of Appreciation 2018, The Telegraph School Awards for Excellence 2018, Assam Talks Adamya Pratibha Award 2017 and Bhupen Hzarika Award. Inspired by her journey, the managing director of Nemcare Hospital in Guwahati had offered Princi a jon at the front desk in November 2017. Since then, Princi had been working there happily for the past years. Her talent has been spotted by various media houses and private organisations too who has honoured her in their own ways. However, it is sad to know that people like Princi receives very less government aid in order to fulfil their dreams, So, she requests the government to bring out schemes and initiatives to help more students with disabilities. Girl like Princi has become role model for many to see the light even in the darkest of situations.

The First Programme of the Present CGIC Team

The Oak Tree

Pratyashee Das
B.Sc. 5th Semester, Dept. of Anthropology
Hansraj College, University of Delhi, New Delhi

I was facing westward and watching the red ball of vermillion sinking in the horizon while I was traveling by the rail, heading towards Dibrugarh. I am on route to bid a heartfelt farewell to my dear cousin, to attend his funeral. We lost him at a young age. He was a distant relative, yet our bond defied distance and surpassed familial ties.

Flashes of tea gardens were moving with me. Time was flowing like water and air blowing through a narrow pipe, condensed. In between I was quietly reciting to myself a particular quote like a chant: "Nothing is absolute. Everything changes, everything moves, everything revolves, everything flies and goes away." That wasn't mine, but I must've read somewhere, sometimes that remained etched in my memory. This is probably by Kahlo, Frida Kahlo!

It is winter and soon it is dark already. The cold night has tucked under a dove-gray sky, just like the old Eri shawl encircling my body. The faint beats of Madol, rhythmed from the distant tea garden. A soft cacophony of Jhumoor mixed with clickety-clack sounds of the wheels. It seems the festive days went too fast this time.

"You know nothing is everlasting" The woman sitting opposite to my seat uttered it. I was startled by such a coincidence. "For me these tea leaves are the reminders of such musings." She continued without hesitating. "Shall I share you a story?" I don't often indulge strangers but this time I couldn't help but nod. A silent nod that acknowledged our uncanny connection.

She started: Time passes yet it never passes. It chronicles every human fate with its turning page. I was working in Biswa Nath Chariali. I remember it was not long before when the new sprouting leaf bloomed- just before the second flush of the year. We named her Basanti- the dawn of the spring. The little Joy and happiness of the Tea Estate.

But soon the newborn was a crawling toddler. Basanti was born in spring but has autumn brown hues like her warmth. Her arched eyebrows and a pair of black beneath them. Eyes wide! Wider like how the tea leaves spreaded across the estate and our hearts. Time passed again and soon Basanti grew even more. She was a big girl now. So big that she attends my classes at primary school. So big that she was soon the eldest of the two new siblings, Ganesh and Lashmi. They were born in the alternative sprouting season of that year. And alas, so big that the infant is now also the mother of the duo brother-sister!! Basanti's mother died of pneumonia last winter, right after the birth of the two. And again, how they say, it moves, it revolves and it passes; this also passed.

"Be the mother!" Sometimes I would appraise and cheer Basanti during classes. She would only smile. The blushing-merry smile that invites spring all along. She would bring Lashmi and Ganesh on alternative days. She makes sure that both of them are justified and we don't heed to only one.

Days pass again. It is the time when you get no sunshine, just gray-shine, dark and dreary. The dark clouds make you fall in the arms of pain. There was no sign of Basanti for a long time. I took it to be the gloomy days that erode both soil and hopes of the people. I took it to be the rainy season. After a long truancy, Basant came to the class all alone. I could see neither Ganesh nor Lashmi. She brought none of them. I asked where they were. "They died Madam"- she replied placidly, rooted to her place. The class was over. Soon she vanished in the alleys to pluck tea leaves. Tea bushes were tall so she had to leap. I wonder who was sturdier? The Oak Trees among the bushes or is it ……". A sudden hiss of the train halted us both in our destination and in our thoughts. The women made a polite smile. "Goodbye". I couldn't even ask her name. Indeed, as it said "journey is more beautiful than the destination". As I journey towards Dibrugarh, my heart carries the weight of grief, mingled with cherished memories. Each mile traversed becomes a pilgrimage, a tribute to the beautiful soul we lost too soon. This journey taught me that life has a capricious nature -humility. There is no room for boasting in its unpredictable embrace of life. I've learned that hidden beneath countless faces lie untold hardships, borne silently by many. Life's relentless rhythm often leaves no respite to shed tears for personal struggles. And so, we persist, dancing to the eternal tune of existence, embracing its enigmatic beauty and this is how it goes on.

Notes:

*Eri: It is an authentic textile found and worn by masses in Brahmaputra Valley, mainly in Assam. This is derived from the Eri worm without killing it, so it is even known as the peaceful silk.

*Madol: folk musical instrument.

*Jhumoor: This is a traditional dance form of tea tribe communities in Assam. The dance is performed by young girls and boys together. The male members wear long traditional dresses and keep the rhythm with few traditional musical instruments, generally a Dhol or Mandar, hung on shoulders, a flute and a pair of "Taal" (two metallic discs).

A part of the Resource Persons For the first programme of the Centre

Participants of the first Programme of the Centre

15 বছৰীয়া ইথানৰ অসাধাৰণ কাহিনী

সঞ্জীব মালো
স্নাতক পঞ্চম সন্মসিক
ভূগোল বিভাগ

পৰিচয়:

বিত্ত আৰু বিনিয়োগৰ গতিশীল জগতখনত, য'ত অভিজ্ঞতা আৰু জ্ঞানক সফলতাৰ পূৰ্বচৰ্ত হিচাপে প্ৰায়ে গণ্য কৰা হয়, তাত এজন যুৱক অদ্‌ভুত ব্যক্তিৰ উত্থানৰ সাক্ষী হোৱাটো ব্যতিক্ৰমীভাৱে বিৰল৷ এইটোৱেই হৈছে **Share Market** ৰ প্ৰতি অতৃপ্ত কৌতুহল থকা 15 বছৰীয়া ইথানৰ অসাধাৰণ কাহিনী, যিয়ে সকলো সম্ভাৱনাক প্ৰত্যাহ্বান জনাই বিনিয়োগ জগতত চেনচেচন হৈ পৰিছিল৷ নম্ৰ আৰম্ভণিৰ পৰা আচৰিত কৃতিত্বলৈকে এই কাহিনীটোৱে ইথানৰ আবেগ, দৃঢ়তা আৰু অতুলনীয় প্ৰতিভাৰ যাত্ৰাৰ বুৰঞ্জী লিখিছে, যিয়ে বিশ্বজুৰি বিনিয়োগকাৰীৰ হৃদয় আৰু মনক আকৰ্ষণ কৰিছে৷

১ম খণ্ড: কৌতুহলৰ স্ফুলিংগ:

বিত্তীয় বজাৰৰ প্ৰতি ইথানৰ মোহ কম বয়সতে জ্বলি উঠিছিল। বন্ধুসকলে কিশোৰ-কিশোৰীৰ সাধাৰণ কাম-কাজত লিপ্ত হোৱাৰ সময়তে ইথানে বিনিয়োগৰ ধাৰণাটোৱে নিজকে মোহিত কৰি তুলিছিল। কিতাপ, প্ৰবন্ধ, অনলাইন মঞ্চ আদি খাই অগণন ঘণ্টা সময় কটায়, তেওঁ শ্বেয়াৰ বজাৰৰ জটিলতাৰ বিষয়ে দ্ৰুতভাৱে গভীৰ বুজাবুজি লাভ কৰিলে। সংখ্যাৰ প্ৰতি তেওঁৰ জন্মগত প্ৰতিভা আৰু জ্ঞানৰ প্ৰতি তেওঁৰ অতৃপ্ত পিয়াহ চিনি পাই তেওঁৰ চৌপাশৰ লোকসকলে তেওঁৰ ব্যতিক্ৰমী বুদ্ধিমত্তাক লৈ আচৰিত হৈছিল।

২য় খণ্ড: সপোনক লালন-পালন কৰা :

এক অটল আবেগৰ দ্বাৰা পৰিচালিত হৈ ইথানে শিক্ষণ আৰু বৃদ্ধিৰ স্ব-নিৰ্দেশিত যাত্ৰাত নামি পৰিল। তেওঁ বিনিয়োগৰ ওপৰত সাহিত্য ভোগ কৰিছিল,

অনলাইন পাঠ্যক্ৰমত নামভৰ্তি কৰিছিল আৰু অভিজ্ঞ বিনিয়োগকাৰীৰ পৰা নিৰ্দেশনা বিচাৰিছিল। তেওঁৰ অদম্য জ্ঞানৰ সন্ধানে তেওঁক বিত্তীয় বিশ্লেষণ, বিপদ ব্যৱস্থাপনা আৰু বজাৰৰ ধাৰাত এক সুদৃঢ় ভেটি গঢ়ি তুলিবলৈ অনুমতি দিছিল। তেওঁৰ ভিতৰৰ সম্ভাৱনাক চিনি পাই ইথানৰ পিতৃ-মাতৃয়ে অটল সমৰ্থন আগবঢ়াইছিল, তেওঁৰ সপোনক লালন-পালন কৰিছিল আৰু তেওঁৰ আবেগক অনুসৰণ কৰিবলৈ উৎসাহিত কৰিছিল।

তৃতীয় খণ্ড: এটা অগ্ৰণী পদক্ষেপ:

ক্ৰমাৎ বৃদ্ধি পোৱা বিশেষজ্ঞতা আৰু পিতৃ-মাতৃৰ সমৰ্থনত ইথানে বিনিয়োগৰ জগতখনত প্ৰথম খোজ দিলে। **brokers account** খুলি তেওঁ বছৰ বছৰ ধৰি জমা কৰি ৰখা সামান্য ধন বিনিয়োগ কৰিলে। কম বয়সৰ বাবে তেওঁৰ সামৰ্থ্যক লৈ সন্দেহবাদীসকলে প্ৰশ্ন উত্থাপন কৰাৰ পিছতো ইথানৰ নিখুঁত গৱেষণা আৰু বিশ্লেষণাত্মক পদ্ধতি অমূল্য বুলি প্ৰমাণিত হ'ল। বিনিয়োগৰ জ্ঞাত সিদ্ধান্ত লৈ তেওঁ দ্ৰুতগতিত কম মূল্যৰ **STOCK** সমূহ ধৰা পেলোৱা আৰু উদীয়মান বজাৰৰ ধাৰাসমূহৰ মূলধন হিচাপে লোৱাৰ দক্ষতা প্ৰদৰ্শন কৰিছিল।

৪ নং কাৰ্য্য: প্ৰতিকূলতাক জয় কৰা:

ইথানৰ যাত্ৰা প্ৰত্যাহ্বানহীন নাছিল। তেওঁ বজাৰৰ মন্দাৱস্থাৰ সন্মুখীন হৈছিল, লোকচানৰ সন্মুখীন হৈছিল আৰু সমনীয়া আৰু আনকি কিছুমান অভিজ্ঞ বিনিয়োগকাৰীৰ পৰাও সন্দেহৰ সন্মুখীন হৈছিল। কিন্তু ইথানে বিৰক্ত হোৱাতকৈ এই বাধাবোৰক বৃদ্ধিৰ সুযোগ হিচাপে আকোৱালি লৈছিল। তেওঁ নিজৰ বিনিয়োগ কৌশল পৰিশোধন কৰিছিল, ভুলৰ পৰা শিকিছিল আৰু এক অনমনীয় স্থিতিস্থাপকতা গঢ়ি তুলিছিল যিয়ে তেওঁক পৃথক কৰি তুলিছিল।

৫ম খণ্ড: ফুল ফুলা লক্ষণ:

ইথানৰ উল্লেখযোগ্য সফলতাৰ খবৰ বনজুইৰ দৰে বিয়পিবলৈ ধৰিলে। বজাৰক ধাৰাবাহিকভাৱে **OUTPARFORM** কৰাৰ ক্ষমতাই বিনিয়োগকাৰী আৰু সংবাদ মাধ্যমৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছিল। বিত্তীয় সন্মিলন আৰু বিশিষ্ট প্ৰকাশনসমূহৰ সৈতে হোৱা

সাক্ষাৎকাৰত ভাষণ দিবলৈ আমন্ত্ৰণ ঢালি দিলে, যাৰ ফলত তেওঁৰ এজন অসাধাৰণ বিনিয়োগকাৰী হিচাপে সুনাম আৰু অধিক কঠিন হৈ পৰিল। ইথানৰ বিনিয়োগ পৰ্টফলিঅ'ই তেওঁৰ ব্যতিক্ৰমী প্ৰতিভা আৰু নিষ্ঠাৰ প্ৰমাণ হিচাপে কাম কৰিছিল, বিনিয়োগ সমাজত ঢৌ তুলিছিল।

৬ নং কাৰ্য্য: আনক শক্তিশালী কৰা :

নতুনকৈ পোৱা স্বীকৃতিৰ লগে লগে ইথানে নিজৰ জ্ঞান ভাগ-বতৰা কৰা আৰু আনক অনুপ্ৰাণিত কৰাৰ গুৰুত্ব উপলব্ধি কৰিলে। তেওঁ উচ্চাকাংক্ষী যুৱ বিনিয়োগকাৰীসকলক মেণ্টৰ কৰাৰ এক অভিযানত নামি পৰে, ৱেবিনাৰ, কৰ্মশালা, আৰু অনলাইন প্লেটফৰ্মৰ সহায় লৈ তেওঁৰ জ্ঞান প্ৰদান কৰে। ইথানে বুজি পাইছিল যে তেওঁৰ সফলতা কেৱল ব্যক্তিগত লাভৰ বাবেই নহয়, আনক তেওঁলোকৰ আৰ্থিক ভৱিষ্যত নিয়ন্ত্ৰণ কৰিবলৈ আৰু নিৰ্ভয়ে নিজৰ আবেগক অনুসৰণ কৰিবলৈ শক্তিশালী কৰাৰ সুযোগো।

উপসংহাৰ :

ইথানৰ এজন সাধাৰণ কিশোৰৰ পৰা STOCK MARKET অদ্ভুত ব্যক্তিলৈ হোৱা উল্লেখযোগ্য যাত্ৰাটোৱে আবেগ, দৃঢ়তা আৰু অটল বিশ্বাসৰ শক্তিৰ প্ৰমাণ হিচাপে থিয় দিছে। বয়সৰ লগত জড়িত কু-সংস্কাৰক অৱজ্ঞা কৰি আৰু আশাক অতিক্ৰম কৰি তেওঁ সফলতাৰ গতানুগতিক ধাৰণাবোৰক ছিন্নভিন্ন কৰি পেলালে। ইথানৰ কাহিনীয়ে সকলোৱে বাবে প্ৰেৰণা হিচাপে কাম কৰে, এই কথা উজ্জ্বল কৰি তুলিছে যে নিষ্ঠা, অধ্যৱসায় আৰু জ্ঞানৰ প্ৰতি অতৃপ্ত পিয়াহৰ দ্বাৰা সপোনবোৰ বাস্তৱত প্ৰকাশ পাব পাৰে, বয়স যিয়েই নহওক কিয়। তেওঁৰ অসাধাৰণ কৃতিত্বৰ জৰিয়তে ইথান বিশ্বজুৰি উচ্চাকাংক্ষী যুৱ বিনিয়োগকাৰীৰ বাবে আশাৰ ৰেখা হৈ পৰিছে, আমাক সকলোকে সোঁৱৰাই দিছে যে বিত্ত আৰু বিনিয়োগৰ জগতখনত মহানতা অৰ্জনৰ ক্ষেত্ৰত আকাশখনেই সীমা।

Success Story of Champak

Champak Das
R.G. Baruah College
Fatasil Ambari, Guwahati

In the bustling city of Guwahati, Assam, lived a determined and talented young boy named Champak. Coming from a lower middle-class family, Champak faced several hurdles on his path to success. However, his unwavering determination and the support of his friends, Hareswar and Sahzahan, propelled him towards achieving his dream of becoming a journalist.

Champak had always been an inquisitive child with a penchant for storytelling. He possessed a natural flair for writing and a deep desire to shed light on the untold stories of his community. Despite the financial constraints his family faced, Champak never let his circumstances dampen his spirits.

After completing his schooling with commendable grades, Champak set his sights on pursuing higher education. With limited resources, securing admission to a reputed college seemed like an insurmountable challenge. However, his loyal friends, Hareswar and Sahzahan, stood by his side during these critical times.

With their guidance and support, Champak applied to R.G. Baruah College, known for its academic excellence in the field of journalism. Overcoming financial hurdles, Hareswar and Sahzahan helped Champak navigate through the admission process and secure a seat in the prestigious college. Their unwavering support and belief in his abilities served as a constant source of motivation for Champak.

As Champak delved into his undergraduate studies, he encountered numerous obstacles. Balancing academics and part-time jobs to support his family became a daunting task. However, with the unwavering support of his friends, he persevered. Hareswar and Sahzahan, understanding the importance of Champak's dream, extended their help in every possible way. They provided emotional support, shared study materials, and even helped him financially during difficult times.

Champak's dedication and hard work did not go unnoticed. He consistently excelled in his coursework, actively participated in college activities, and honed his writing skills. His professors recognized his talent and potential and encouraged him to pursue his dream of becoming a journalist.

Upon graduation, Champak's friends, Hareswar and Sahzahan, stood by him once again. They helped him prepare for entrance exams and guided him through the rigorous admission process of renowned universities offering postgraduate degrees in journalism. With their unwavering support, Champak secured admission to a prestigious institution, setting the stage for his future success.

During his postgraduate studies, Champak's passion for journalism grew stronger. He actively engaged in practical assignments, internships, and workshops, honing his skills and expanding his network. Hareswar and Sahzahan continued to be pillars of support, providing guidance and encouragement at every step.

Upon completing his master's degree with distinction, Champak's dream of becoming a journalist became a reality. Equipped with knowledge, experience, and an undying spirit, he embarked on his professional journey. He joined a renowned media organization, where his hard work, dedication, and talent quickly gained recognition.

Champak's stories began to captivate audiences. He fearlessly pursued truth and justice, shedding light on social issues, and advocating for positive change. His empathetic and unbiased reporting made him a respected figure in the field of journalism.

As Champak's career soared, he never forgot the unwavering support of his friends, Hareswar and Sahzahan. Together, they celebrated their collective triumphs, cherishing the bond forged through numerous challenges and victories.

Champak's success story became an inspiration to many, proving that with determination, hard work, and the unwavering support of friends and family, one can overcome any obstacle. His journey demonstrated that true friendship knows no bounds and that the power of unity can turn dreams into reality.

Today, Champak continues to make a significant impact in the field of journalism, using his platform to amplify the voices of the marginalized and create positive change. His success serves as a reminder that a strong support system, coupled with passion and perseverance, can transform the lives of individuals and inspire an entire generation

একান্তই ব্যক্তিগত

দিম্পীমনি দত্ত

জগন্নাথ বৰুৱা মহাবিদ্যালয়, যোৰহাট

ডাঙৰ বাইদেউৰ মুখত প্ৰায়েই শুনো মোৰ জন্ম বহাগ বিহুৰ সময়তেই হৈছিল৷ কপাহী কাপোৰেৰে মেৰিয়াই থোৱা অকণমানি কেঁচুৱাটোক বুকুত সামৰি মায়ে বোলে বিহু গাব অহা ল'ৰা-ছোৱালীবোৰক হুলস্থূল কৰিবলৈ হাক দিছিল৷ মোৰ জন্মদিন সম্পৰ্কে মোৰ কোনো ধৰণৰ ধাৰণা নাই৷ জন্ম তাৰিখটোৱে জীৱনত গুৰুত্ব লাভ কৰা হোৱালৈ মা আৰু দেউতা এই পৃথিৱীত নাছিল৷ মেট্ৰিক পৰীক্ষা দিবলৈ হোৱাত স্কুলৰ প্ৰধান শিক্ষক মহোদয়ে মোৰ বয়সটো জুখি-মাখি ষোল্ল বছৰ হোৱাকৈ মিলাই জন্ম তাৰিখ এটা দিছিল৷ মই কেতিয়াও মোৰ জন্মদিন উদযাপন কৰি পোৱা নাই৷ মোৰ তিলমানো আগ্ৰহো নাই সম্ভৱ !

দেউতা আৰক্ষী বিভাগত কৰ্মৰত আছিল৷ দেউতাই কান্ধত তুলি ঘূৰাই ফুৰিছিল মোক সৰুতে৷ মাৰ সৈতে ফুল পুলি ৰৈছিলো৷ যোগ-বিয়োগ অংক শিকিছিলোঁ৷ তেতিয়া মই দৌৰি ফুৰিছিলোঁ৷ মাথোঁ দৌৰি ফুৰিছিলোঁ৷ মাৰ বুকুৰ পৰা দেউতাৰ বুকুলৈ৷ দেউতাৰ বুকুৰ পৰা মাৰ বুকুলৈ৷ দুৰ্ঘটনাত পতিত হৈ মা আৰু দেউতাৰ মৃত্যু হোৱাৰ পিছত ডাঙৰ বাইদেউ আৰু সৰু বাইদেউৰ সৈতে গুছি আহিছিলোঁ এখন নতুন ঠাইলৈ, অচিনাকী ঠাইলৈ৷ মাহীদেউৰ ঘৰত আৰম্ভ কৰিছিলোঁ মোৰ নতুন জীৱন৷ নতুনকৈ জন্ম হৈছিলোঁ৷ মোৰ নতুন জীৱনটোৰ সৈতে শৈশৱৰ, কৈশোৰকালৰ কিম্বা যৌৱনৰ ৰঙবোৰৰ কোনো সম্পৰ্ক নাছিল৷ নতুন জীৱনটোত সংগ্ৰাম আছিল৷ কেৱল সংগ্ৰাম৷ সংগ্ৰাম৷

আচহুৱা যেন লগা পৰিৱেশটোত থাকিয়েই মই আৰম্ভ কৰিছিলোঁ মোৰ শিক্ষা জীৱন৷ দেউতাৰ কৰ্মসূত্ৰে যি ঠাইত মোৰ জন্ম হৈছিল তাত মই অসমীয়া খুব কমেই শুনিছিলো৷

মানুহবোৰে হিন্দী, মিচিং, বাংলা ভাষাতেই কথা পাতিছিল। সেইবাবেই হয়টো ময়ো সৰুতে ভালকৈ অসমীয়া লিখিব, পঢ়িব আৰু কব পৰা নাছিলোঁ। লাহে লাহে অসমীয়া শিকিছিলোঁ। এক নতুন পৰিচয় গঢ়ি উঠিছিল কিতাপৰ সৈতে। পুথিভঁৰালৰ সৈতে। কিতাপৰ পৃথিৱীখনতেই ডুবি ৰৈছিলোঁ অহৰহ।

খুব কম বয়সৰ পৰাই টিউচন লৈ পঢ়াৰ খৰচ উলিয়াবলৈ চেষ্টা কৰিছিলোঁ। তৰ্ক কলা শিকিছিলোঁ। কুইজ কৰিছিলোঁ। নাটক কৰিছিলোঁ। গান গান গাইছিলো। কবিতা লিখিছিলো। অসমীয়া কব নজনা, লিখিব নজনা অৱস্থাৰ পৰা ভাষাটো শিকি-বুজি সাহিত্য চৰ্চাৰ যোগেদি জন সমাদৰ লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিলোঁ। নিজৰ কামৰ মাজত, কথাৰ মাজত আনৰ কোনো ধৰণৰ অপকাৰ নোহোৱাকৈ সুখ বিচাৰি লোৱাটো এক ডাঙৰ সাফল্য। সময়ৰ প্ৰত্যেকটো আহ্বান আৰু প্ৰত্যাহ্বানক হাত পাতি লৈ আগবাঢ়ি যোৱাটো সাফল্য। মানুহ হ'বলৈ শিকাটো আৰু সঁচাকৈয়ে মানুহ হোৱাটোৱেই সাফল্য। এই কথা বুজি উঠিছোঁ আজি জীৱনৰ বাটত। সফল হোৱাই কেৱল মাথোঁ কোনো অসম্ভৱক সম্ভৱ কৰা নুবুজাই। নুবুজাই পৰ্বত কাটি বাট উলিওৱাক। জীয়াই থাকিবলৈ শিকাটোৱেই সাফল্য। জী থাকোঁতে মৃত্যু নোহোৱাই সফলতা। সৰু সৰু ধনাত্মক কথাবোৰ, কামবোৰ, জীৱনবোৰ জীয়াই থাকক। এই জীৱনবোৰো কাৰোবাৰ বাবে প্ৰেৰণাৰ উৎস হওক। গান গাওক, ছবি আকক, কবিতা লিখক, বৰষুণত তিতক। যিয়েই নকৰক কিয়, প্ৰথম আৰু প্ৰধান কথা হৈছে জীয়াই থাকক। জীৱনটোক উদযাপন কৰক।

পখিলা খেদা বয়সতেই মাক-দেউতাকক হেৰুৱাই ঘাট-মাউৰা হোৱা মানুহ এগৰাকী দুৰাৰোগ্য বৃক্কৰ ৰোগত আক্ৰান্ত হৈ থাকি শৈশৱ হেৰুওৱা মানুহ এগৰাকী এক আচহুৱা পৰিৱেশত পালিত হৈ মূৰ তুলি ওপৰলৈ চাইছো আজি। দীঘলকৈ উশাহ লৈছোঁ। মুকলি। সন্মুখত মুকলি আকাশ আৰু বতাহ।

— বক্তৃতা সামৰি মুখত হাঁহি এমোকোৰা আঁকি লৈ মঞ্চৰ পৰা নামি আহিছে বিশিষ্ট কবি, সাহিত্যিক, গৱেষক তথা বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অংকশাস্ত্ৰৰ অধক্ষ্য ড০ প্ৰতিশ্ৰুতি বৰুৱা। প্ৰতিশ্ৰুতি, তাই মুখৰ ভিতৰতেই তাই সৰুকৈ উচ্চাৰণ কৰিলে নিজৰেই নাম। তাই বাৰু সঁচাকৈয়ে ৰক্ষা কৰিছে নে জীৱনক দিয়া প্ৰতিশ্ৰুতি। সময়ক দিয়া প্ৰতিশ্ৰুতি। আনে নেদেখা কৈ চলচলিয়া চকুহাল মোহাৰি ল'লে তাই। সন্মুখত ঘূৰি আছে তাই এৰি থৈ অহা শৈশৱ, কৈশোৰ

আৰু যৌৱন। বক্তৃতা দিব আহিছিল তাই আজি আকাশ চুব খোজা সৰু সৰু মানুহৰ পখী এজাকৰ সন্মুখত। কথাবোৰত খোকোজা লাগিছিল। একেবাৰেই সাধাৰণ জীৱন এটাৰ দৰে ! এনেকুৱা এটা জীৱন কাহিনী হ'ব পাৰে নে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ বাবে আৰ্দশ স্বৰূপ ! সিহঁতে বিচাৰি পাব নে জীৱনৰ অভিনৱ অৰ্থ। পাব। নিশ্চয় পাব। কিয়নো, তাই সংগ্ৰাম কৰিছে সময়ৰ সৈতে আৰু সংগ্ৰাম আন এটি নাম জীৱনৰ বুলি ভূপেন হাজৰিকা দেৱে গাইছিল গীতত। সেইয়ে, তাই কৈ আহিল নিজৰ কথা। মাথোঁ নিজৰ কথা। যি একান্তই ব্যক্তিগত !

Student Participants of a Programme organised by the Centre

দুটি তৰা সামৰি ৰখাৰ হেপাহঁ

Jeuti Das
Dakshin Kamrup College, Mirza
Kamrup. Assam

সফলতাৰ কোনো সংজ্ঞা নাই। একাগ্ৰতা, আত্মবিশ্বাস আৰু নিষ্ঠাৰে যিকাম দায়িত্ব সহকাৰে পালন কৰি নিজৰ লগতে আন দুজন বা দহ জনৰ উপকাৰ সাধন হয়,সমাজ খনৰ উন্নতিত অৰিহনা যোগাব পাৰে এয়াই প্ৰকৃত সফলতা। প্ৰত্যেক জন ছাত্ৰৰ জীৱনৰ অন্য এটা অধ্যায় হ'ল জীৱনত সফল হোৱা বা সফলতা লাভ কৰা। আচলতে যি কোনো বৃত্তি এটাত সংস্থাপন লোৱাই সফলতা লাভ কৰাই সফলতা নহয়, যি জন ছাত্ৰ ইনিজৰস্বকীয় লক্ষ্য, উদ্দেশ্য সপোন জাগৃত কৰি নিজৰ মনোৱল পৰিশ্ৰমৰে সফল হৈ সাৰ্থকতা লাভ কৰে তাকেই প্ৰকৃততে সফল হোৱা বুলি ভবা হয়।

দুটি তৰা সামৰি ৰখাৰ হেপাঁহেৰে সমাজৰ হকে কাম কৰিব যোৱা আৰু নেতৃত্ব দিয়াৰ প্ৰবল ইচ্ছাশক্তি জাগ্ৰত কৰি মনমগজুত এটি সপোনৰ বীজৰোপন কৰা দক্ষিণ কামৰূপ অঞ্চলৰে মিৰ্জাৰ সমীপৱৰ্তী ভিতৰুৱা গাওঁ এখনৰ একেবাৰে নিম্ন মধ্য বিত্ত পৰিয়ালৰ উদ্যমী যুৱক যিজন বৰ্তমান সফলতাৰ দাঁতিত থিয় দিছে। পিতৃ ধৰ্মেশ্বৰ দাস আৰু মাতৃ শ্ৰীভানু দাসৰ সৰু পুত্ৰ নৱজ্যোতি দাসৰ ঘৰত পিতৃ মাতৃ আৰু ককায়েক এজনৰ সৈতে এটি সৰু পৰিয়াল। সৰুৰে পৰা আৰক্ষী হোৱাৰ সপোন এটাই খেদি ফুৰা ল'ৰাজনৰ মনত আশাবোৰ শিপাব ধৰিলে। কিন্তু মধ্যবিত্ত পৰিয়াল এটাৰ সকলোবোৰ সমস্যাই বেৰি ধৰাৰ লগত সপোন বোৰ বিচূৰ্ণ হ'ব বুলি হতাশাত ভুগিছিল। কিন্তু সেই হতাশা নিজৰ মাজত হেঁচুকি সাহসেৰে সপোনৰ ৰাস্তাটোৰ ফালে খোজ দিবলৈ চেষ্টা কৰিলে। এনেদৰে হাইস্কুল শিক্ষান্ত পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হৈ ২০১৮ চনত ৰাজনীতি বিজ্ঞান গুৰু বিষয় হিচাপে দক্ষিণ কামৰূপ মহাবিদ্যালয়ত স্নাতকত নাম ভৰ্তি কৰিলে। পঢ়ি থকা সময়ছোৱাতে আকৌ দক্ষিণ কামৰূপ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সভাপতি পদ লাভ কৰে ২০১৯ চনত। ঘৰুৱা অসুবিধাৰ বাবে পঢ়িথকা সময় ছোৱাত অৰ্থাৎ ২০১৯ চনত দোকান এখনৰ

ছেলাৰ মেন হিচাপে কাম কৰিবলৈ বিচাৰিছিল কাৰণ সেই সময়ত অসুস্থ দেউতাকৰ চিকিৎসাৰ বাবে টকা-পইচাৰ অভাৱৰ লগতে পৰিয়ালৰ বিভিন্ন সমস্যাই অধ্যয়নৰ বাবে হেঙাৰ হিচাপে বেৰি ধৰিছিল। কিন্তু নিজৰ লক্ষ্য আৰু সপোনৰ বাবে অধ্যয়ন আৰু কষ্টৰ প্ৰয়োজন সেইবাবে সমস্যা সমূহৰ লগত যুজদি নিজৰ লক্ষ্যৰ ফালে আগবাঢ়িলে। নিজৰ অধ্যয়নৰ লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সভাপতিত্বৰ দায়িত্বৰ কাৰ্যনিয়াৰিকৈ পালন কৰি ঘৰত আহি সন্ধিয়া আকৌ কুলসী অঞ্চলৰ পথাৰ এখনলৈ শাৰীৰিক অনুশীলন কৰিবলৈ গৈছিল। যিখন পথাৰ ঘৰৰ পৰা প্ৰায় ১০ কি.মি চাইকেল চলাই গৈছিল। আকৌ নিশা অধ্যয়ন কৰি ৰাতিপুৱা ৬ বজাৰ পৰা একেই অধ্যাৱসায় সমান ৰাখিছিল। ২০১৬ চনৰ পৰা উচ্চতৰ মাধ্যমিকৰ পৰা স্নাতক ডিগ্ৰীলৈ ২০২১ চনত আনুষ্ঠানিক শিক্ষা সাং কৰি ছাত্ৰ জীৱনৰ ইতি পেলায় আনহাতে কভিডৰ বাবেও ২০১৯ চনৰ পৰা ২০২১ চনলৈ দুবছৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ কাৰ্যকালৰ দায়িত্ব পায়।

ইয়াৰে পিছতো নিজৰ সপোন আৰু লক্ষ্যৰ সৈতে যুজি আছিল, খামুচি ধৰিছিল প্ৰবল ইচ্ছাশক্তি আৰু একাগ্ৰতাৰে। ২০২০ চনৰ পৰা অসম আৰক্ষীত যোগদান কৰিবলৈ অহৰহ চেষ্টা চলাই আছিল। এনেকৈয়ে ২০২১ চনৰ ছেপ্টেম্বৰ মাহত অসম আৰক্ষীৰ কনিষ্টবলৰ পদ ওলাল। তাত হোৱা প্ৰত্যেকটো পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হৈ ২০২২ চনত এজন আৰক্ষী জোৱান হিচাপে নিযুক্তি লাভ কৰিলে। কিন্তু এইযাত্ৰাৰ ইমানতেই শেষ হোৱা নাছিল। এজন দায়িত্বশীল আৰু কৰ্তব্যপৰায়ন অফিচাৰ হোৱাৰ হাবিয়াসে প্ৰতিটো মূহুৰ্তত কষ্ট কৰিবলৈ বাধ্য কৰাইছিল। বৰ্তমান সময়ত অসম আৰক্ষীৰ প্ৰশিক্ষণ বুলি ক'লে সকলোৰে জ্ঞাত যে ৰাতিপুৱা ৩:৩০ মান বজাৰ পৰা আৰম্ভ কৰি ৰাতি ১০ মান বজালৈ শাৰীৰিক পাঠ্যক্ৰমৰ কঠোৰ প্ৰশিক্ষণৰে দিনটো শেষ হয়। তাৰ মাজতেই পঢ়িবলৈ মিলাই ৰাতি কেতিয়াবা ১/২ মান বাজি গৈছিল আকৌ কেতিয়াবা বহুৰাতি উজাগৰে পাৰহৈ ১ ঘন্টামানহে শুবলৈ পাইছিল। তাৰোপৰি যেতিয়া বন বিভাগৰ পদৰ বাবে পৰীক্ষা দিবলৈ অহাৰবাবে এটা দিনৰ ছুটী পোৱাতোও বহুত দুৰ্লভ আছিল যেতিয়া শেষৰতো মৌখিক পৰীক্ষাৰ বাবে পৰীক্ষা কেন্দ্ৰলৈ আহিব লাগে সেই সময়ছোৱাত অসম আৰক্ষী কনিষ্ঠবলৰ পেৰেড অনুষ্ঠান এটাৰ বাবে অনুশীলন চলাই আছিল মৌখিক পৰীক্ষাৰ পিছৰ দিনটোত সেই অনুষ্ঠানতোৰ বাবে ছুটী দিবলৈ চিনিয়ৰ বিষয়া সকলে অমান্তি হৈছিল কাৰন সেই সময়ত হাইলাকান্দিৰ পৰা গুৱাহাটীলৈ আহি ঘুৰিগৈ পেৰেড অনুষ্ঠানটো ভাগলব পাৰিব বুলিব তেওঁলোকৰ ভাবিবলৈ বা মানি লবলৈ অপৰাগ হৈছিল কিন্তু শেষত মান্তি হৈছিল কিন্তু কথাদিয়া মতে সম্পূৰ্ণ ভাবে এটা দিনত পৰীক্ষা দি ঘুৰি গৈ পিছদিনা পুনৰ পেৰেড অনুষ্ঠানটোত সক্ৰিয় ভাবে অংশ গ্ৰহণ কৰিছিল।

এনেকুৱা এটা কঠিন পৰিৱেশ আৰু পৰিস্থিতিত এবছৰ নহওঁতেই এই পাচঁতা বাছনি প্ৰক্ৰিয়াৰে অনুষ্ঠিত কৰা পৰীক্ষাটিত উত্তীৰ্ণ হোৱাটো তেখেতৰ বাবে বহুত কষ্টকৰ আছিল। আৰু শেষত সপোন দেখাৰ দৰে বন বিভাগৰ এজন অফিচাৰ পদত (Forester sub inspector) নিযুক্তি পাবলৈ সক্ষম হ'ল। আৰু এযোৰ দায়িত্বশীল পোছাকক সন্মান যোগায় কান্ধত দুটি তৰাৰে উজ্বলাই দায়িত্ব, নিষ্ঠা, একাগ্ৰতা আৰু সততাৰে সমাজৰ হকে ,পৰিবেশ সুৰক্ষা আৰু প্ৰকৃতিৰ সৈতে লগত থাকিবলৈ এতিয়া প্ৰতিটো মূহুৰ্তত তেখেত সাজু।

Few Teachers and the Winners of All Assam Inter College Success Story Writing Competition

Breaking Barriers: Inspiring Journey to Success

Jugasmita Kalita
Elegant Institute
Nagarbera, Kamrup (Assam)

Once upon a time in a small village in India, there lived a young boy named Rajesh. Rajesh came from a poor background, and his family struggled to make ends meet. Despite their financial hardships, Rajesh had a burning desire to change his life through education Rajesh's village lacked proper schools and educational resources. However, he was fortunate enough to have a dedicated teacher in his village, Mr. Gupta. Mr. Gupta saw the potential in Rajesh and became his mentor, guiding him on his educational journey.

Every day after helping his parents with their work, Rajesh would study diligently under the dim light of a kerosene lamp. He would read every book he could get his hands on and solve math problems until late at night. Rajesh knew that education was his only way out of poverty, and he was determined to make the most of it.

Despite facing numerous obstacles, Rajesh's hard work and dedication paid off. He scored top marks in his exams, impressing everyone, including his teachers and classmates. Rajesh's exceptional performance caught the attention of a philanthropic organization, which offered him a scholarship to attend a prestigious school in the city.

Leaving his village behind, Rajesh embarked on a new chapter of his life in the bustling city. Initially, he felt overwhelmed by the fast-paced lifestyle and the rigorous academic standards of his new school. However, Rajesh never lost sight of his goals. He sought help from his teachers, studied tirelessly, and made friends who shared his passion for learning.

As the years went by, Rajesh's remarkable determination and unwavering focus propelled him forward. He consistently excelled in his studies, earning accolades and

scholarships along the way. Rajesh's success story began to inspire other students, especially those from underprivileged backgrounds, who saw in him a shining example of what could be achieved through hard work and perseverance.

Rajesh's journey didn't end with his academic achievements. He realized that he had a responsibility to give back to his community. With the support of his mentors and teachers, he started an initiative to provide educational resources and mentorship to the children in his village. He conducted free classes, distributed books, and shared his own experiences to motivate and inspire others.

Over time, Rajesh's initiative grew, attracting the attention of government officials and philanthropists. His efforts were recognized, and he was awarded grants to expand his educational program to other underserved communities. Rajesh's impact continued to spread, transforming the lives of countless children who, like him, harboured dreams of a better future.

Today, Rajesh is a successful professional, having graduated from a prestigious university and secured a well-paying job. However, he remains deeply connected to his roots and continues to support educational initiatives for underprivileged students. Rajesh's story serves as a reminder that with determination, hard work, and the support of kind-hearted individuals, anyone can overcome their circumstances and achieve greatness.

The tale of Rajesh is an embodiment of the incredible potential that lies within every student, regardless of their background. His journey from a humble village to a beacon of hope and success inspires us all to strive for excellence and make a difference in the world.

Teachers and Students participating in a Programme organised by CGIC

Mathematics and Me

Kunal Jyoti Kalita
B.Sc. 5th Semester, Dept. of Mathematics
Birjhora Mahavidyalaya, Bongaigaon (Assam)

Mathematics is generally defined as the science of numbers and the operations performed among them. It deals with both alphabets along with numbers and involves addition, subtraction, multiplication, division, comparison, etc.

Though now I have chosen mathematics as my honours subject in B.Sc, it does not mean that I was interested in this subject from the school days. During the 5th grade, maths was like a load for me and I hated that subject the most. If someone would ask me about which was my unliked subject, I would always say that mathematics was the subject that I hated the most. I don't know why but it was very difficult for me to pass the maths exam. Everyone used to laugh at me at that time.

But slowly as time passed, things started changing. When I reached 9th grade, I had to choose one elective subject among adv. History and adv. Maths. And as all my friends were opting for adv. Maths, I too did the same thing without even thinking about the consequences. And from then, I started practicing and gave all my efforts to this subject. But the same thing happened, my marks were very poor.

"Third Division is Perfect for You." Then I reached 10th grade. One day, when the previous year's board results were declared, one of my family members said to me, "Third division will be a perfect result for you, next year." This line brought a great change in my life. And from then, I started working hard and due to all my efforts, today I am here.

In conclusion, I would confidently like to mention that at present, mathematics is my favourite subject. It enables me to have an open mind on how to solve problems, be alert so as not to commit errors, aim for accuracy and many more. To be honest, mathematics can be the best thing that has ever happened to anyone.

(1)

নিজকে বুজি কাম কৰি আগবাঢ়িলে জীৱন ধন্য হ'ব!

ছফিকুল আলী
তৃতীয় যান্মাসিক, ৰাজনীতি বিজ্ঞান বিভাগ
বিমলা প্ৰসাদ চলিহা মহাবিদ্যালয়, নগৰবেৰা

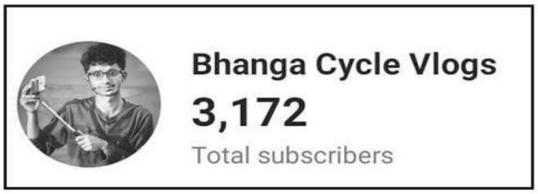

সাফল্যৰ বাবে আমাৰ মনত আছে এটা বিশাল শক্তি। তাৰ আগতে এটা কথা জানি থোৱা- আমাৰ নিজৰ মনটোক ভালদৰে বুজি লোৱা, তাৰ পাছত নিজৰ মতে জীৱন কটোৱা। এইবাৰ কিন্তু আমাৰ মাজত লুকাই থকা শক্তি বিচাৰি পাম। নিজৰ ভিতৰৰ সত্তাৰ লগত যেতিয়া আমি পৰিচিত হম, তেতিয়া যি সময়সীমাৰ মাজত আমি আমাৰ চাহিদা পূৰণ কৰিব বিচাৰিম, তাক আমি সহজতে জয় কৰিব পাৰিম। আমাৰ লক্ষ্য পূৰণত সহায়ক হ'ব পৰা কিছুমান কৌশল আছে। এই প্ৰত্যেকটো কৌশলেই কিন্তু আমাৰ নিজৰ আয়ত্তৰ ভিতৰতে আছে।

সুদীৰ্ঘ জীৱন পথৰ কোনো এটা সময়ত, কেনেকৈ জীৱন অতিবাহিত কৰিব লাগে সেই ঠিকনা বিচাৰি পায় জীৱনত সাফল্য অৰ্জন কৰা ব্যক্তিসকলে। যিমান কম বয়সতে আমি এই শক্তিশালী ক্ষমতাৰ সন্ধান পাম, সিমানেই আমি সুখী আৰু সাফল্যমণ্ডিত জীৱন কটাব পাৰিম। তেনেক্ষেত্ৰত বহুতকে দেখা যায় জীৱনৰ বহু সময় এনেয়ে পাৰ কৰি দি পাছত আনক অনুকৰণ কৰিহে নিজৰ জীৱন পথ সলনি কৰি সুখী জীৱন কটায়।

সৃষ্টিকৰ্তাই মানুহক নিজৰ মনৰ ওপৰত নিয়ন্ত্ৰণ ৰখাৰ বাবে যথেষ্ট ক্ষমতা দান কৰিছে। প্ৰতিজন মানুহেই যাতে নিজা মতে চিন্তা-ভাবনা কৰিব পাৰে, নিজ পছন্দ মতে জীৱন কটাব পাৰে, লক্ষ্যপথত অগ্ৰসৰ হৈ আকাংক্ষিত লক্ষ্য পূৰণ কৰিব পাৰে, তাৰ বাবে ঈশ্বৰে মানুহক উৎসাহিত আৰু অনুপ্ৰাণিত কৰিছে। আমাৰ ভিতৰত থকা এই আত্ম নিয়ন্ত্ৰণ ক্ষমতা কামত লগাই আমি মানৱ জীৱনৰ শ্ৰেষ্ঠ সম্পদ 'মানসিক শান্তি' লাভ কৰিব পাৰিম। এই সম্পদটো নাথাকিলে কোনো মানুহেই প্ৰকৃততে সুখী হ'ব নোৱাৰে।

আমি যিখন জগতত বাস কৰা তাত আমাৰ ওপৰত বাহ্যিক জগতৰ প্ৰভাৱ পৰিয়েই থাকে। সকলো সময়তে আমাৰ কাম-কাজ, চিন্তা, ৰীতি-নীতি আদিৰ লগত আমাৰ কৰ্তব্য আৰু দায়িত্ববোধৰ জৰিয়তে আনবোৰ যিদৰে প্ৰভাৱিত হৈছে ঠিক সেইদৰে আমিও আনৰ কামৰ দ্বাৰা প্ৰভাৱিত হ'ব পাৰিম। তথাপিও এইবোৰৰ মাজৰেই আমি আগুৱাই যাব লাগিব। নিজৰ পছন্দ মতে বাছি ল'ব লাগিব, নিজৰ পছন্দ মতে চলিব আৰু নিজৰ সপোনক সাৰ্থক কৰি তুলিব লাগিব। পুৰণি গ্ৰীক দাৰ্শকনিকসকলে কয়, "নিজকে বুজি লোৱা।" সকলো দিশৰ পৰা সমৃদ্ধিশালী হোৱাৰ মূলমন্ত্ৰ হ'ল এইটোৱেই তুমি ভৰামতে জীৱনটো গঢ় দিব লাগিলে নিজকে আগতে জানি-বুজি ল'ব লাগিব - তোমাৰ ভিতৰত থকা মানুহজনক কামত লগাব লাগিব আৰু তেতিয়াই

--- ক্ৰমশঃ

তুমি সহজে সুখৰ উপত্যকাত উপনীত হ'ব পাৰিবা।

একবিংশ শতিকাৰ বিজ্ঞানৰ যুগত সামাজিক মাধ্যমৰ নতুন যাত্ৰা আৰম্ভ হৈছে; যাক কেন্দ্ৰ কৰি বহুতে এক নৱ চেতনাৰ অধিকাৰী হ'ব পাৰিছে। ফৰাছী দাৰ্শনিক ভল্টেয়াৰৰ ভাষাত - "মই যুদ্ধৰ বুৰঞ্জী লিখিব নোখোজোঁ, কিন্তু মই সমাজৰ ইতিহাস জানিব বিচাৰোঁ - মানুহে হেনো তেওঁলোকৰ পৰিয়ালকলৈ কেনেদৰে বাস কৰে, কেনে কলা-কৃষ্টিৰ সাধনা কৰিছিল।" তাকে নকৰি আজি আমি হিংসা, বিদ্বেষ, হত্যা, সন্ত্ৰাস, ধৰ্ষণ, ধৰ্মৰ দোহাই দি ৰাজনীতি কৰি ৰাজনৈতিক কঁপালত পিন্ধাবলৈ সাম্প্ৰদায়িকতাক উচটনি দিয়া আদি সমাজৰ পৰা নাইকিয়া কৰাৰ শপত লৈ সমাজৰ কাৰণে হিত কৰাৰ উদ্দেশ্যত 'ইউটিউব'ৰ জগতত মোৰ নৱ যাত্ৰা আৰম্ভ কৰিছিলোঁ।

ইয়াতে আপোনালোকৰ মনত প্ৰশ্নৰ সৃষ্টি হৈছে চাগে 'ইউটিউব' নো কি বস্তু? আহকচোন 'ইউটিউব'ৰ ইতিহাস জানি লওঁ -

২০০৫ চনৰ ১৪ ফেব্ৰুৱাৰীৰ দিনা তিনিজন পে-পাল (Pay Pal) কৰ্মচাৰীৰ দ্বাৰা গঠিত এটা চলচ্চিত্ৰ বিতৰণ কৰিবৰ কাৰণে তৈয়াৰ কৰিছিল। ইয়াৰ প্ৰতিষ্ঠাপক আছিল ষ্টিভচেন, চাড হাৰ্লে আৰু জাৱেদ কৰিম। 'ইউটিউব'ৰ মুখ্য কাৰ্যালয় চেন ব্ৰুন, কেলিফৰ্ণিয়া, আমেৰিকা যুক্তৰাষ্ট্ৰত অৱস্থিত।ইউটিউবৰ নিজা শ্লোগান আছে- "Broadcast Yourself" ইউটিউবত বিজ্ঞাপন দিয়া ব্যৱস্থাটো হ'ল - "গুগল এড্‌চেঞ্চ" ২০০৬ চনৰ নৱেম্বৰ মাহত ইউটিউবক YouTube LLC (Google Inc.) ১.৫৫ বিলিয়ন আমেৰিকান ডলাৰৰ বিনিময়ত কিনি লয় আৰু ই এতিয়া গুগলৰ পৰিপূৰক (Subsidiary) হিচাপে পৰিচালিত হৈ আছে।

আজিৰ পৰা প্ৰায় দু বছৰ আগতে মই ইউটিউবৰ জগতত আহোঁ। ইউটিউবৰ জগতত পদাৰ্পন কৰা সময়ত বহুতো সমস্যাই দেখা দিছিল আৰু সমস্যাবোৰক যেতিয়া পাৰ কৰি আগবাঢ়ো তেতিয়া মনৰ ভিতৰতে অফুৰন্ত আনন্দ লাভ কৰোঁ। সকলো যাত্ৰাৰ আৰম্ভণিতে বহুত সমস্যাই আগভেটি ধৰে আৰু ইয়াক অতিক্ৰম কৰিব পাৰিলে শিখৰ পোৱা যায়। মানুহৰ কিছুমান প্ৰিয় কাম এটা সময়ত নতুন পথৰ সন্ধান দিয়ে। খোজ দিয়াৰ সময়ত সমাজ, পৰিয়াল আদিৰ পৰা বহুতো বাধাৰ সন্মুখীন হ'বলগা হয় আৰু সকলো বাধাক আওঁকাণ কৰি যাব লাগিব আৰু এইবোৰ ত্যাগ কৰিব পাৰিলেই জীৱনত এক নৱ যুগৰ আৰম্ভণি হয়।

ইউটিউবৰ জগতৰ পৰা মাহিলী হিচাপত ১৫০০/২০০০ টকা উপাৰ্জন কৰোঁ। অনাগত সময়ত মানুহৰ মাজত জনপ্ৰিয়তা বৃদ্ধি হ'লে ইয়াৰ পৰিমাণ নিশ্চয়কৈ বৃদ্ধি হ'ব।

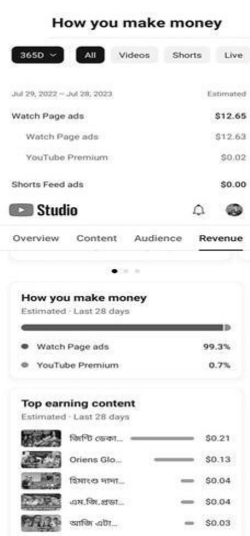

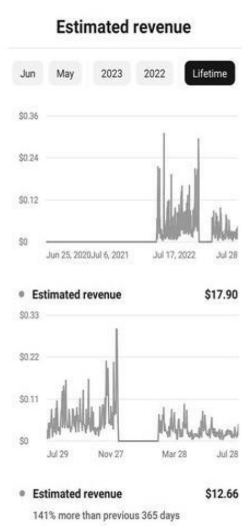

--- ক্ৰমশঃ

ইউটিউব জগতৰ কিছু অভিজ্ঞতা আগবঢ়ালোঁ -

● **মিষ্টাৰ গোলাপ ৰাভাঃ**

শৰীৰ চৰ্চাত বিশ্ববিখ্যাত মিষ্টাৰ গোলাপ ৰাভাক লগ পোৱাৰ সৌভাগ্য লাভ কৰোঁ। তেওঁক লগ পাওঁতে অসমৰ উঠি অহা প্ৰজন্মৰ মাজত খলকনি সৃষ্টি কৰি থকা কেইটামান প্ৰশ্ন উত্থাপন কৰিছিলোঁ, মই সুধিছিলোঁ - "দাদা আমি কেনেকৈ সফল হ'ম?" উত্তৰত কৈছিল - "মানুহে নোৱাৰা কাম একো নাই। গতিকে চেষ্টা কৰিলে সফল হ'বাই; তাত কোনো অনিশ্চয়তা নাই।" মনোযোগেৰে কথাখিনি শুনাৰ পিছত আকৌ সুধিলো- "আপুনি সফলতাৰ আঁৰত কাক ৰাখিব?" তেওঁ উত্তৰ কৈছিল, "আজিৰ তাৰিখত সফলতাৰ আঁৰত বহুতৰে আশীৰ্বাদ আছে। তাৰ ভিতৰত মোৰ মা-দেউতা, মোৰ পত্নী, বন্ধুবৰ্গৰ লগতে সমগ্ৰ অসমবাসীৰ প্ৰেৰণা আৰু আশীৰ্বাদ অন্যতম।"

● ইউটিউবৰ কাৰণে অসমৰ সংবাদ জগতৰ নক্ষত্ৰ নিতুমণি শইকীয়াদেৰৰ সান্নিধ্য পাবলৈ সুযোগ লাভ কৰোঁ। সংবাদ জগতৰ বলিষ্ঠ কণ্ঠৰজনক লগ পাওঁতে মোৰ ভৰিৰ তলৰ মাটি নাইকিয়া যেন হৈছিল। নিতুমণি শইকীয়াৰ পৰা সংবাদ জগতৰ কিছু নজনা কথা জানিব পাৰিছিলোঁ। তেওঁক হয়তো মোৰ প্ৰশ্ন কৰাৰ বয়স হোৱা নাই, কিন্তু ইউটিউবৰ ভাষাৰে প্ৰশ্ন কৰিছিলোঁ - "ছাৰ আপোনাক লগ পাই মোৰ বহুত ভাল লাগিছে। 'ভিউয়াৰ'ক উদ্দেশ্যি দুষাৰ ক'ব যে সংবাদ মাধ্যম কি?" তেতিয়া ছাৰে কৈছিল, "গণতন্ত্ৰৰ চতুৰ্থ স্তম্ভ হৈছে সংবাদিক; সংবাদ আৰু সাংবাদিকতা হৈছে এটা মুদ্ৰাৰ ইপিঠি-সিপিঠি। সংবাদ অবিহনে সাংবাদিক জীৱন অসাৰ। খবৰ বিচাৰি ফুৰাই হৈছে সাংবাদিকৰ কাম। কিন্তু সাংবাদিকতাৰ বৃত্তিক আকোঁৱালি লোৱা সকলোৱেই জনকল্যাণৰ হকে বলিষ্ঠ কণ্ঠৰ ভূমিকা পালন কৰিব লাগিব।"

সম্প্ৰতি বিশ্বত কোনো কামৰে অভাৱ নাই আৰু সকলোবোৰ কামৰ মাজেৰে নিজক চিনি পোৱাটো ডাঙৰ ৰত্ন। কেতিয়াও ভবা নাছিলো যে ইউটিউবৰ বহল পৃথিৱীত মই নিজকে এদিন বিচাৰি পাম। আজি নিজকে বিচাৰি ধন্য মানিছোঁ।

সকলোৱে নিজক বুজি কাম কৰি আগবাঢ়িলে জীৱন ধন্য হ'ব। ❐❐

"সফলতা হ'লেই জীৱন সাৰ্থক হোৱাটো নুসুচায়। বাৰে বাৰে পৰাজিত হোৱা লোকেও জীৱনটো উপভোগ কৰিব পাৰে। বিফল মানে নিঃশেষ নহয়। বৰং সাফল্যৰ দিশে এখোজ আগুৱাই যোৱাতহে পৰোক্ষভাৱে সহায় কৰে।"

Success Story Writing Competition

Santanu Kausik Sarma
Dept. of Assamese
Cotton University, Guwahati-01

Introduction:

Success can be defined as achieving goals in life. One can be successful if one puts in the effort and works hard. It is impossible to achieve success and achieve your goals without continuous effort and hard work. Inspired by the life stories of every successful person, we too can open the door to success in our respective areas of life. There are many successful people in the world whose success is due to sacrifice, dedication and hard work. They have been able to smile with success despite many challenges in life. Everyone's philosophy of life touches my heart but I choose the story of climber Arunima Sinha's hard work as the best of them. The story of her tragic real accident has touched my heart forever.

Arunima Sinha A brief philosophy of life:

Arunima Sinha is an Indian mountaineer and sportswoman. She is the World first female amputee to scale Mount Everest (Asia), Mount Kilimanjaro (Africa), Mount Elbrus (Europe), Kosciusko (Australia), Mount Aconcagua (South America), Mount Denali (North America and Mount Vinson (Antarctica). She is also a seven time Indian volley ball player. She was pushed from a running train by robbers in 2011 while she was resisting them, causing in rods pushed into her left leg and multiple fractures of the spinal cord.

Here aim was to climb each of the continents highest peaks and hoist the national flag of India. She has already done seven peaks until 2014. Everest in Asia, kilimanjaro in Africa, Elbreus in Europe, Kosciusko in Australia, Aconcagua in south America and Denali in North America. She Completed her final summit of Mount Vinson in Antarctica on 1 January, 2019. In 2015, the government of India honoured her with the Padma Shri award, the fourth highest Civilian award of India.

Early life:

Arunima Sinha was born on 20 July,1989 in Ambedkar Nagar near Lucknow in Uttar Pradesh. Her father was in the Indian Army and her mother was a supervisor in the

health Department. She had an elder young brother. After her father died, her mother tried to take care of her family. Gaurav Singh is the spouse of Arunima Sinha. Arunima liked football and also was a national volleyball player. She wanted to join the paramilitary forces. She got a a call letter from the CISF and faced her life-changing accident while travelling to Delhi. Robbers snatched her bag and pushed her out of the running train. She fell on the track and was unable to move, due to her severe injuries. A train coming from the opposite side ran over her leg below the knee. The locals then took her to the hospital. Train, incident: Sinha, a former national volleyball and football player, boarded the Padmavati Express train at Lucknow for Delhi on 12 April, 2011 to take an examination to join the CISF. She was pushed out of a general coach of the train by hooligans wanting to snatch her bag and gold chain for personal favours. Recounting the incident; she said: I resisted and they pushed me out of the train. I could not move. I remember seeing a train coming towards me. I tried getting up. By then, the train had run over my leg. I don't remember anything after that. Immediately, as she fell on the railway track, another train on a parallel track crushed her leg below the knee. She was rushed to the hospital with serious leg and pelvic injuries, and lost her leg after doctors amputated it to save her life. She was offered Compensation of Rs 25,000 by the Indian Sports Ministry. Following national outrage, the Minister of State for Youth Affairs and sports Ajay Maken announced an additional Rs. Rs 200,000 compensation as medical relief, together with a recommendation, for a job in the CISF. The Indian Railways also offered her a job.

On 18 April 2011, she was brought to the All-India Institute of Medical Sciences for further treatment, spending four months at the institute, she was provided a prosthetic leg free of cost by a private Delhi-based Indian Company. An inquiry by the police into the incident threw her version of the accident into doubt. According to the police, she was either attempting suicide or met with an accident while crossing the railway tracks. Arunima claimed that the police were lying. Contrary to the police claims the Lucknow bench of Allahabad high Court ordered Indian Railways to pay a compensation of $500,000 to Arunima Sinha.

Mount Everest Journey Planning and Training: While still being treated in the All-India Institute of Medical Sciences, she resolved to climb Mount Everest. She was inspired by Cricketer Yuvraj Singh (who had successfully battled Cancer) and other television shows to do something with her life. She excelled in the basic & quit; mountaineering, Uttarkashi, and was encouraged by her mother to climb Everest. She climbed Mount Everest with a prosthetic leg, which was arranged by raising funds with the help Swami of Ramakrishna

Mission. She contacted Bachendri Pal, the first Indian woman to climb Mount Everest, in 2011 when she met Pal and Arunima told her story to her, Bachendri Pal, said to Arunima. My Child, you decided to climb Mount Everest in these situations with Prosthetic (Antificial) leg. You had climbed, achieved Mount Everest my child now just the date is remaining to the world to know. And after that, Arunima join a basic mountaineering Course from Nehru Institute of Mountaineering and TATA steel Adventure (TSAF). in Uttarkashi (India), and she was encouraged or motivated by her elder brother Omprakash to climb Mount Everest. Sinha climbed Island Peak (6150 metres) in 2012, as preparation for her ascent of Everest. Sinha and Susan Mahout, a USAF instructor, who had together climbed Mount Chaser Sangria (6,622 meters or 21,726 feet) in 2012 under the guidance of Hendrick Pal started their ascent of Mount Everest. After a hand toil of 17 hours, Sinha reached the Summit of Mount Everest at 10:55 am on 21 May 2013, as part of the Tata Group - Sponsored Eco Everest Expedition, becoming the first female amputee to scale Everest. She took 52 days to reach the summit. She wrote a small message thanking the almighty on a wrapped cloth and pressed it in the snow. After climbing Mount Everest Uttar Pradesh then-incumbent chief minister Akhilesh Yadav honored Arunima Sinha and handed over two cheques for an amount of Rs. 25 lakh in a function Organised at her residence In Lucknow. This included a cheque of Rs. 20 lakh on behalf of the BJP Party. The chief minister said that Sinha had created history, due to her hard work and determination, by climbing Mount Everest. She was congratulated by the Jitendra Singh on her achievement. Arunima Sinha is now dedicated towards Social Welfare and wants to open a free sports academy for poor and disabled people. She is donating all the financial aids. She is getting through, awards and Seminars of or the same cause. The academy would be named ‘Shaheed Chandra Shekhar Vikalanga khel Academy’. She wrote the 2014 book Born Again on The Mountain. She was awarded Padma Shri, the fourth highest Civilian award of India, in 2015. She was awarded Tenzing Norgay Highest Mountaineering Award in India Same as Arjun Award. Antarctic expedition: After climbing the Mount Everest, Arunima Sinha’s next goal was to climb all the seven highest peaks in all seven continents. She covered six peaks, in Asia, Europe, South America, Australia, Africa and North America by 2014. She climbed the seventh Peak on Antardica and became World’s first female amputee to climb Mount Vinson.

Conclusion:

So inspired by the life ideals of this Great woman, we can draw colorful pictures of success and move forward… forward... far forward. All it takes is concentration, practice and hard work. We must also always understand that ‘Failure is the pillar of success.’

সফল হোৱা এটি কাহিনী

Pinky Das

3rd Semester, Dept. of Economics

B.P Chaliha College, Nagarbera, Kamrup

সফল হোৱা এটি কাহিনী লিখিব দিয়াত মোৰ মনলৈ আহিলে মোৰ ককাইদেউজনৰ কথা। অবশ্যে সি মোৰ জেঠীমাৰ লৰা কিন্তু বৰ আপোন। সৰুৰে পৰা দেখি আহিছোঁ সিহঁতৰ ঘৰৰ অৱস্থা বৰ বেছি ভাল নহয়। দেউতাকৰ শাক- পাচলিৰ দোকান। কিন্তু লৰা জন বহুত ভদ্ৰ আৰু পঢ়াৰ প্ৰতিও আগ্ৰহী। মেট্ৰিকত ভাল ৰিজালেৰে পাছ কৰিলে। স্কুলীয়া জীৱন শেষ কৰি কলেজীয়া জীৱন ত ভৰি দিওঁতে এটাৰ পিছত এটা সমস্যাই দেখা দিবলৈ ধৰিলে। লৰা জনৰ মা অৰ্থাৎ মোৰ জেঠিমা এক ডাঙৰ বেমাৰত আক্ৰান্ত হয়। চিৎিসাৰ বাবে বহু টকাৰ প্ৰয়োজন, সেয়ে মাটি বিক্ৰী কৰি মাকজনীক চিকিৎসা কৰিলে যদিও ভালকৈ ভাল নহল। এটাৰ পিছত এটা বেমাৰ থাকেই। পিছত লৰাজনে কলেজত নাম ভৰ্তি কৰিলে কিন্তু কিতাপ কিনিবলৈ টকাৰ অভাব, ঘৰৰ আৰ্থিক অৱস্থা দেখি তেওঁ ঘৰতে সৰু লৰা ছোৱালীক টিউচন কৰিব ধৰিলে। টিউচনৰ টকাৰে তেঁও নিজৰ খৰছৰ লগতে ঘৰৰ খৰছৰ দায়িত্ব নিজৰ মূৰত ললে। এনেদৰে তেওঁ স্নাতক পৰ্যায় পাৰ কৰিলে। তেওঁৰ এটাই আশা আছিল এজন ভাল শিক্ষক হোৱা। সেই আশা বা লক্ষ্য আগত ৰাখি তেওঁ B.Ed পঢ়িবৰ কাৰণে পৰীক্ষা দিলে, পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণও হল। কিন্তু আৰ্থিক অৱস্থা বেয়া হোৱাৰ বাবে নামভৰ্তি কৰিব নোৱাৰিলে। তেওঁ মানুহজন ভিতৰতে ভাঙি পৰিলে, কি কৰো কি নকৰোঁ লাগি গল, ইফালে মা ৰ বেমাৰ। ঘৰৰ যিহেতু একমাত্ৰ ৰা। দেউতাক ৰ দোকানৰ বিক্ৰী একেবাৰে নিম্ন। পিছত তেওঁ চৰকাৰী-বেচৰকাৰী সকলোধৰণৰ পৰীক্ষা দিব ধৰিলে। বহুতো বিফলতাৰ সন্মুখীন হৈছিল যদিও নিজৰ ভিতৰত থকা বিশ্বাস হেৰুৱাব দিয়া নাছিল। তেওঁৰ এটা আত্মবিশ্বাস আছিল যে, তেওঁ পাৰিব। পিছত সেই দিনটো আহিলে, যিদিনা নিশা তেওঁ গম পালে যে তেওঁ এটা ডাঙৰ বেংকত চাকৰি পালে কিন্তু বেচৰকাৰী, যদিও আনন্দ সীমাহীন আছিলে। এতিয়া তেওঁ চেন্নাই ৰ **IndusInd Bank** ত চাকৰি কৰি আছে।

জগতে যাক হাঁহে তেৱেঁই ইতিহাস ৰচে

Moiyetri Saud
Chhaygaon College, Chhaygaon
Kamrup (Assam)

পৃথিবীত যিমানবোৰ সফল ব্যক্তি আছে তেঁওলোকৰ সফলতাৰ আঁৰত লুকাই আছে জীৱন কৰুণতম সংগ্ৰাম। সমাজে ঠাট্টা মোচকৰা কৰা ব্যক্তি সকলেই এদিন সোনালী আখৰেৰে ইতিহাতা ৰচি আন দহজানৰ বারে প্ৰেৰণার উৎস হৈ পৰে। দুখ , কষ্ট আৰু ত্যাগেই হল সফললাতাৰ চাবি-কাঠি ।সফল হোৱা ব্যক্তিসকলৰ জীৱন কাহিনী অনুকিয়াই চালে দেখা যায় যে তেওঁলোক হল কষ্টসহিষ্ণু ,ত্যাগৰ মূৰ্ত্তি আৰু দৃঢ়তার শ্ৰেষ্ঠত্ব উদাহৰণ। এগৰাকী মহৎ ব্যক্তিৰ খিতাগ গঢ়িবলৈ হলে লোকব লাঞ্চনা - বঞ্চনা , নিন্দা ,গৰিহনা আদি সকলো শুনিবই লাগিব যেনেকৈ সোণৰ উজ্জ্বলতা বঢ়াবলৈ হলে সিও অগ্নিৰ তাপ সহিবই লাগে। এয়াই হ`ল সফলতাৰ প্ৰাৰম্ভিক স্তৰ। মোৰ জীৱন কাহিনী উন্নকিয়াই চালে লোকব আগত ক`ব পৰাকৈ বৰ বিশেষ সফলত। লাভ নকৰিলেও এগৰাকী ছাত্ৰী হিচাপে মই যিখিনি সফলতা লাভ কৰিছো সেইখিনি কোনো শুনেই কম নহয়। সৰুৰে পৰা পঢ়া শুনাত মই ভাল নাছিলো। কোনো দিশতেই মোৰ আগ্ৰহ নাছিল। সেইটো সময়ত মোৰ অৱস্থা বাত দিলেও নধৰা যেনেই আছিল। পিছত মা্‌য়ে মোক হাইস্কুলত নাম লগাই দিলে আৰু আৰম্ভ হল মোৰ প্ৰত্যাহ্বানৰ যাত্ৰা। আগৰে পৰা গণিত আৰু ইংৰাজী বিষয়ক মোৰ ভয় লাগিছিল। এই ভয়েই মোৰ লাজৰ কাৰণ হৈ পৰিছিল হাইস্কুলত। পিছত বাৰম্বাৰ প্ৰয়াসৰ ফলত এই দুটা বিষয়ত মোৰ দখল বঢ়ালো। লগতে মোৰ ব্যক্তিত্বৰো ব্যক্তিত্বৰো উন্নীত হল। পিছত মেট্ৰিক পৰীক্ষাতো সুখ্যাতি উত্তীৰ্ণ হলে।। লিখিবলৈ সহজ হলেও এই যাত্ৰা মোৰ বাবে উজু নাছিলে। যিয়ে কি নহওঁক মই কলেজলৈ গলো। তাত গোই মোৰ সকলোতকৈ ডাঙৰ সমস্যা হৈছিল লগবোৰৰ লগত নিজকে খাপ খুৱাবলৈ ।এগৰাকী মধ্যবিত্ত ঘৰৰ ছোৱালী হিচাপে মই বেছি খৰছো কৰিব নোৱাৰো বা লগৰ জন্মদিনত হোটেলত পৈও কৰিব নোৱাৰো ।সেয়ে হয়তো মোক কোনেও গুৰুত্ব নিদিছিল আৰু মই অকলশৰীয়া হৈ পৰিছিলো। সেইবোৰৰ মাজত নিজেকে সীমাবদ্ধ নাৰাখি কলেজত হোৱা সকলো প্ৰতিযোগীতাত মই অংশগ্ৰহণ কৰিছিলো।

পাৰিৱেশ দিবস উপলক্ষে অনুষ্ঠিত হোৱা নাটক প্ৰতিযোগীতাত মই অংশগ্ৰহণ কৰিছিলো। আৰু মোৰ দ্বাৰা পৰিচালিত নাটকখনি ৩য় স্থান লাভ কৰিছিল। লগতে মই শ্ৰেষ্ঠ অভিনেত্ৰীৰ বঁটাওপাইছিলো

।ইয়াৰে পিছৰ পৰা মোক বহুতো বান্ধবীয়ে Troll কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিছিল। প্ৰথম অৱস্থাত মোৰ বহুত বেয়া লাগছিল কিন্তু সেইবোৰ কথাক মনত আশ্ৰয় নিদি জীৱনৰ এই গাড়ীখন অব্যাহত ৰাখিলে। Class ত ছাৰ-বাইদেও কিবা প্ৰশ্ন কাৰিলে মই উত্তৰ দিবলৈ সদায় যত্ন কৰিছিলো আৰু এনেকে তেঁওলোকৰ লগত মোৰ এটা ভাল সম্পৰ্ক গৰি উঠিছিল। লাহে লাহে কলেজেত মোৰ শোষ জনপ্ৰিয়তা বাঢ়িল। লাগৰ কোনোবাই কিবা প্ৰশ্ন-উত্তৰ নোৱাৰিলে মোৰ ওচৰলৈ ঢাপলি মেলিছিল। পিছত H.S তো মই সুখ্যাতিৰে উত্তীৰ্ণ হলো।অনেকৰা বহুত লৰা - ছোৱালী দেখিবলৈ পোৱা যায় যিবোৰ স্কুলীয়া সময়ত পঢ়া - শুনা সকলো দিশতেই চোকা কিন্তু কলেজে পোৱাৰ পিছত সেই লৰা-ছোৱালীবোৰ কৰোৱাত হেৰাই যায় আৰু নিজৰ সুকীয়া অস্তিত্বক নোহোৱা কৰি পেলায়। কিন্তু মই নিজৰ কষ্ট আৰু দৃঢ়তাৰে প্ৰায় 4000/5000 লৰা – ছোৱালীৰ মাজত নিজৰ সুকীয়া অস্তিত্বক বজাই ৰাখিবলৈ সক্ষম হৈছে।

এয়াই মোৰ জীৱনত লাভ কৰা সফলতা। ক্ষুদ্ৰ ক্ষুদ্ৰ সফলতা মাজেৰে যাতে এদিন ডাঙৰ সফলতা লাভ কৰিব পাৰো তাৰেই মই কামনা কৰো। কিয়নো এটা গছপুলিৰ পৰা এডাল প্ৰকাণ্ড গছ হয়` সেয়েই ইংৰাজী ভাষাত এষাৰ কথা আছে--- “MANY A LITTLE MAKES A MICKLE”

In time of Counselling: Inside the Career Guidance Room

এজন সফল ব্যক্তিঃ হিৰন্ময় গগৈ

Doli Devi
Biswanath College, Biswanath (Assam)

বৰ্তমান সমাজৰ এজন সু- ব্যৱসায়ী তথা সাহিত্যিক লগতে ভাল মতিভেছনেল স্পীকাৰ হিৰন্ময় গগৈ ছাত্ৰ সমাজৰ বাবে এক প্ৰেৰণা। তেওঁ ১৯৯৪ চনৰ ৯ জুলাই তাৰিখে শিৱসাগৰত জন্ম গ্ৰহণ কৰে। তেওঁ কেৱল মেট্ৰীক পৰীক্ষা উত্তিৰ্ণ এগৰাকী ছাত্ৰ যদিও বৰ্তমান সমাজৰ, হতাশাগ্ৰস্ত সকলৰ প্ৰেৰণা।

হিৰন্ময় গগৈৰ জীৱন সংগ্ৰাম কোনো লম্বা ধেমালী নাছিল, আছিল এক কঠোৰ সংগ্ৰাম। ১২ বছৰ বয়সত ২০০৯ চনত একমাত্ৰ ককায়েক চিন্ময় গগৈৰ বিয়োগত তেওঁ একেবাৰে ভাগি পৰিছিল। সেই সময়ত তেওঁৰ মাতৃও অসুস্থ আছিল; কটা মাঁ টুকুৰা নুওকাওতেই ১৪ বছৰ বয়সতেই ২০১২ চনত মাতৃৰ বিয়োগ সময়ত দেউতাকৰ সৈতে অকলশৰীয়া হৈ হিৰন্ময় মানসিকভাবে একেবাৰে দুৰ্বল হৈ পৰে। নাজিৰাত মেট্ৰীক পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হৈয়েই শিক্ষা জগতৰ দুৱাৰ বন্ধ কৰে। ১৮ বছৰ বয়সত কৰ্মসূত্ৰে তেওঁ মালামছিয়ালৈ যায়। সেই সময়ত ভূগি থকা হতাশাৰ পৰা আঁতৰি জীৱনত কিবা এটা কৰাৰ হেঁপাহ, আকাশ চোৱাৰ হেঁপাহ জাগিছিল। তেওঁৰ মনৰ মাজত উগুলি থকা শব্দবোৰক এটা ৰূপ দিব বিচাৰিছিল। ২০১৬ চনৰ ১০ জুন তাৰিখে কেইবাগৰাকী যুৱক-যুৱতীৰ লগ হৈ হিৰন্ময় গগৈয়ে নিজে নেতৃত্ব বহন কৰি " গাওঁ কা খানা (GKK) নামৰ এটি থলুৱা খাদ্যৰ প্ৰচাৰ-প্ৰসাৰ কৰা আৰু বিক্ৰী কৰাৰ জৰিয়তে স্বাৱলম্বীতাৰ এক নতুন নিদৰ্শন হিচাপে এক থলুৱা উদ্যোগ গঢ়ি তুলিছে। তেখেতৰ মাতৃৰ স্মৃতিত প্ৰজেক্ট মন্দিতা নামেৰে এক সামাজিক পদক্ষেপ লৈ বহু মহিলাৰ মানসিক স্বাস্থ্য উন্নীতকৰণ হোৱাৰ অৰিহণা যোগাই আহিছে। বৰ্তমান তেখেতে খেতিৰ কামো আৰম্ভ কৰিছে। মুঠতে স্বাবলম্বী হোৱাৰ বিভিন্ন পথ গ্ৰহণ কৰি আদৰ্শ স্বৰূপ হৈ ঠিয় দিছে। হিৰন্ময় গগৈয়ে ২০১৯ চনত ব্যৱসায়ৰ ওপৰত গ্ৰন্থ লিখি ভাৰতৰ কনিষ্ঠ লেখক হিচাপে ইণ্ডিয়া বুক অৱ ৰেকৰ্ডত অভিলেখ গঢ়ে। ২৮ বছৰ বয়সত তেওঁ 'মেট্ৰীক পাছ' নামেৰে আত্মজীৱনী প্ৰকাশ কৰি গল্ডেন বুক অৱ ৱৰ্ল্ড ৰেকৰ্ডছ'ৰেকৰ্ডছ'ত মনোনয় লাভ কৰে। তেওঁৰ উল্লেখযোগ্য গ্ৰন্থ তিনিখন হৈছে – the Future Ceo, মেট্ৰীক পাছ", "উৰ্জা"।

বহুতো শিক্ষানুষ্ঠানত তেখেতক বক্তব্য প্ৰদানৰ বাবে নিমন্ত্ৰণ জনাই। বৰ্তমানলৈকে তেওঁ জানিব দিয়া মতে চাৰিটাকৈ গীত লিখি নিজে সুৰ দিয়ে। শৰীৰ চৰ্চাৰ লগতো তেওঁ বিশেষ -ভাবে জড়িত। এটা সৰু পৰিয়ালত বিভিন্ন পৰিস্থিতিয়ে, নেতিবাচক চিন্তা ধাৰাই থান- বান কৰি পেলোৱাৰ পৰা সফলতাৰ পাছে-পাছে দৌৰিবলৈ সক্ষম হোৱা যুৱকজনেই হৈছে হিৰন্ময় গগৈ। এই কথা স্পষ্ট কৰিছে তেওঁৰ জীৱনী মেট্ৰীক পাছ" গ্ৰন্থখনত, যি হতাশাত ভূগা প্ৰতিজন ব্যক্তিৰেই প্ৰেৰণা। শূণ্যৰ পৰা আৰম্ভ হোৱা হিৰন্ময় গগৈ বৰ্তমান ৰাষ্ট্ৰীয় আৰু আন্তৰাষ্ট্ৰীয় পুৰষ্কাৰেৰে সন্মানিত সোৱা এজন প্ৰকৃত সফল ব্যক্তি!

Quite No More

Kamrul Islam

3rd Semester, Dept. of English
Goalpara College, Goalpara

"Is this your result!" Sad for your father, shame on you. I have not forgotten the words yet. After my HSLC result one of my relatives told the words. That day I have promised myself 'One day I will clap for me with my own hand'. In present time, I have a district level inter College Declamation certificate, i have secured third position, my father is proud of it. I was an introvert, but now I am hungry to learn skills. The things which are not in my comfort zone, I want to do, don't love to do but i want, I have passion for photography, and I have secured first prize in photography in our college competition. "Capturing moments that speak louder than words " this line enough to make connection with photography. Another achievement of mine is, in a programme of True caller and Assam police collaboration, they organised an inter collage quiz competition, i have secured first prize in the quiz competition. I am talking about my achievements; don't think I am very intelligent and extrovert. No, I am not, i am an average student. Some words and situations push me to change. To know how I have changed myself and achieved the above-described achievement you have to read the complete story. once, i was very introvert. In my world shyness and self-doubt plagued my existence. I longed to break free, to explore the boundless possibilities that lay beyond my comfort zone. But my fear of judgement held me captive. Preventing me from opportunities that would showcase my abilities. The mere thought of participating in competitions sent shivers down my spine.

I have thought about what people will think if I fail. That negativities never allows me to do something great. I had never thought, If i compete, there is a chance to win. I forgot the name of the psychiatrist he said - Negative thinking attracts Misfortune. I felt sad because I have nothing as an achievement. My friends and relatives were doing well. I felt depressed for it. My mother told a line- 'until you change yourself nothing will' A great man said, you told me about your five friends i will tell you your future. In my case, I am very lucky to have good

friends, i have given a name to my group - Buddy box. In my every achievement there is a contribution of them. They motivate me to do whatever the competition is easy or difficult. Because of them i am able to improve the public fear. Now I am not afraid of anything whatever happens in my life. Because everything happens in life, there is a plan of God. After completing my 12th exam, I had not joined any college (one year) because of our financial problems. At a point i was very depressed because my friends were done with their admission in a good college or coaching institute. After My 12th my grandfather passed away.

That was very painful to me, because i was very connected to him. After a year when College admissions were started, I have done my admission in Goalpara college in English honours (i was a science stream student, i have interest in literature that is why I have done my admission in English honours, and bearing all the scornful words of relatives). I was unable to do class for my grandfather's funeral.

After doing all the ritual when I came to college, I noticed, I am out of the registrar because I had missed some classes. After an application our HOD allowed me to do classes. I was motivated that time, time taught me how to deal with the situation. I had a hoped to participate in every competition whether I win or lose. I had participated in a debate competition, I failed to score. I had participated in a poem writing but failed. I have participated in a photography competition, here I got the first prize. After that, I compete in the inter-college District Declamation competition " I have got the third position". Again, I participated in a Quiz competition which was organized by Assam police and in collaboration with the Truecaller App, I scored their first prize. I have learned a lesson from my experience ". If you want to change, It will work"

The relatives who backbite and try to hurt by their words. Now they admire my achievements. My biggest achievement is that my parents are happy with all my achievements. My parents did not allow me to join in English Honours. I convinced them of it. And my father said to me one day he was going to make the wrong decision on my admission. Now he is proud of me for every small achievement. That's what I need.

Now I will not stop. No more quitting again. Miles to go before my end. If I could change myself, you will also. Don't hear the crowds. Be the buddy of your inner voice. Don't go to trending aim, find your expertise. You will shine one day.

A few glimpses of the lone National Level Programme Organised by the Centre

ICSSR Sponsored National Seminar on

'Quest for Career Opportunities in Humanities and Social Science Study: Problems and Prospects of Northeast India'

held on 9th-10th June 2022

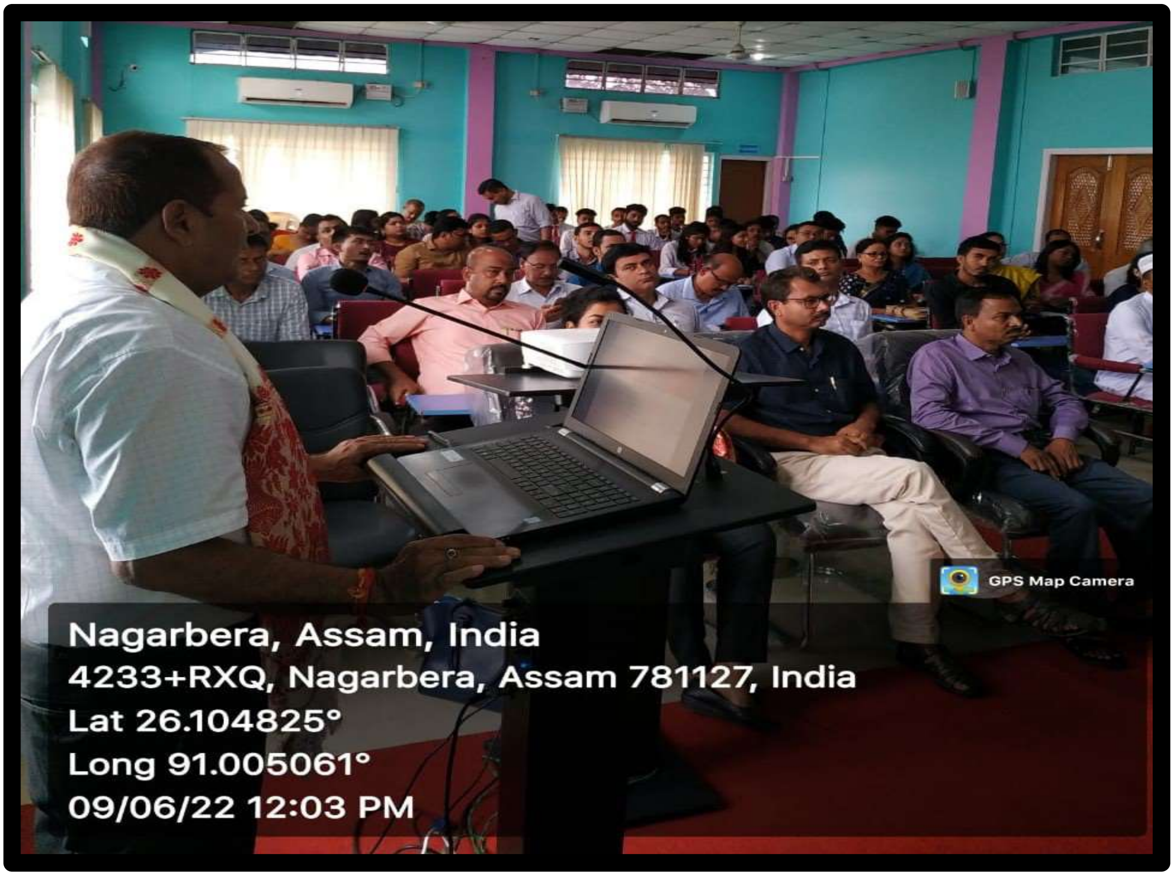
GPS Map Camera
Nagarbera, Assam, India
4233+RXQ, Nagarbera, Assam 781127, India
Lat 26.104825°
Long 91.005061°
09/06/22 12:03 PM

Golden Jubilee Year Celebration
National Seminar
'QUEST FOR CAREER OPPORTUNITIES IN HUMANITIES AND SOCIAL SCIENCE STUDY : PROBLEMS AND PROSPECTS OF NORTHEAST INDIA'
Date: 9th – 10th June, 2022
Sponsored by
Indian Council of Social Science Research (ICSSR-NERC)
Organized by
Career Guidance and Information Centre (CGIC)
In Collaboration with
Internal Quality Assurance Cell (IQAC)
B.P. Chaliha College, Nagarbera, Kamrup (Assam)
GPS Map Camera
Nagarbera, Assam, India
4233+RXQ, Nagarbera, Assam 781127, India
Lat 26.104825°
Long 91.005061°
09/06/22 11:30 AM

Golden Jubilee Year Celebration
National Seminar
'QUEST FOR CAREER OPPORTUNITIES IN HUMANITIES
AND SOCIAL SCIENCE STUDY : PROBLEMS AND
PROSPECTS OF NORTHEAST INDIA'
Date: 9th – 10th June, 2022
Sponsored by
Indian Council of Social Science Research (ICSSR-NERC)
Organized by
In Collaboration
GPS Map Camera
Nagarbera, Assam, India
4233+RXQ, Nagarbera, Assam 781127, India
Lat 26.104825°
Long 91.005061°
10/06/22 10:54 AM

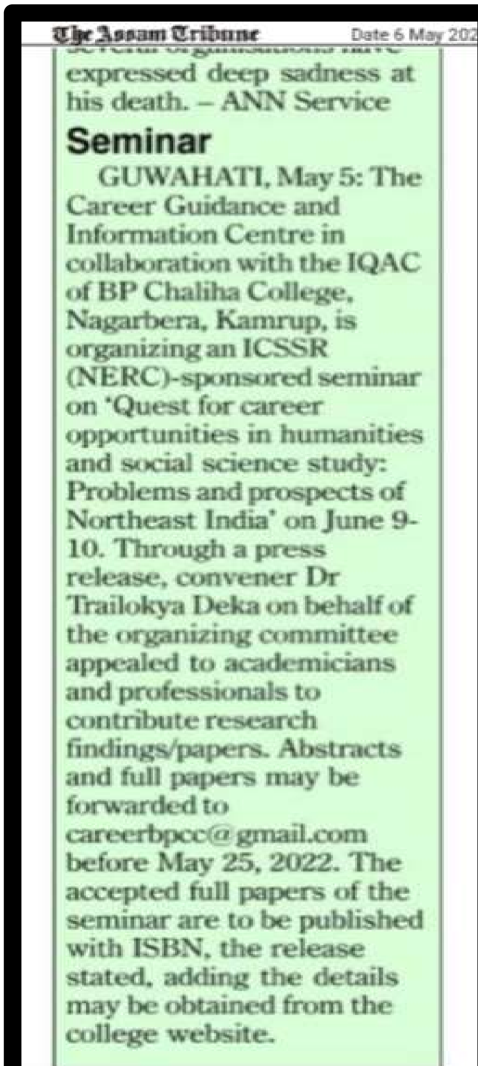

The Assam Tribune Date 6 May 202

expressed deep sadness at his death. – ANN Service

Seminar

GUWAHATI, May 5: The Career Guidance and Information Centre in collaboration with the IQAC of BP Chaliha College, Nagarbera, Kamrup, is organizing an ICSSR (NERC)-sponsored seminar on 'Quest for career opportunities in humanities and social science study: Problems and prospects of Northeast India' on June 9-10. Through a press release, convener Dr Trailokya Deka on behalf of the organizing committee appealed to academicians and professionals to contribute research findings/papers. Abstracts and full papers may be forwarded to careerbpcc@gmail.com before May 25, 2022. The accepted full papers of the seminar are to be published with ISBN, the release stated, adding the details may be obtained from the college website.

In time of discussion about the National Seminar organised by CGIC

Activities of the Centre during Golden Jubilee Year Celebration of the College (February 2023)

বিমলাপ্ৰসাদ চলিহা মহাবিদ্যালয়ৰ সোণালী জয়ন্তীত গ্ৰন্থ উন্মোচন

প্ৰতিদিন সেৱা, নগৰবেৰা, ৫ ফেব্ৰুৱাৰী : কালিৰে পৰা তিনিদিনীয়া বৰ্ণাঢ্য কাৰ্যসূচীৰে উদ্‌যাপন কৰা হৈছে কামৰূপ জিলাৰ নগৰবেৰাৰ অগ্ৰণী উচ্চ শিক্ষানুষ্ঠান বিমলাপ্ৰসাদ চলিহা মহাবিদ্যালয়ৰ সোণালী জয়ন্তী। আজি দ্বিতীয় দিনা দিনৰ এঘাৰ বজাত প্ৰাক্তন ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু শিক্ষক-কৰ্মচাৰীৰ সমাৰোহ অনুষ্ঠিত হয়। মহাবিদ্যালয়খনৰ প্ৰাক্তন ছাত্ৰ সন্মিলনীৰ সভাপতি আনন্দ দাসৰ সভাপতিত্বত অনুষ্ঠিত সভাত আদৰণী ভাষণ প্ৰদান কৰে মহাবিদ্যালয়খনৰ অধ্যক্ষ ড° কমল চন্দ্ৰ পাঠকে। ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ প্ৰাক্তন উপাচাৰ্য ড° কুলেন্দু পাঠকে উদ্বোধন কৰা অনুষ্ঠানটিত গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ গণিত বিভাগৰ প্ৰাক্তন অধ্যাপক ড° ভবেন কলিতা, তেজপুৰ বিশ্ববিদ্যালয়ৰ শিক্ষা বিভাগৰ মুৰব্বী অধ্যাপক ড° নীলৰতন ৰয়, কামৰূপ জিলাৰ বিদ্যালয়সমূহৰ পৰিদৰ্শক অপূৰ্ব ঠাকুৰীয়া, নগৰবেৰা আঞ্চলিক মৌজা কমিটীৰ সভাপতি উদয়শংকৰ মেধি, সোণালী জয়ন্তী উদ্‌যাপন সমিতিৰ সভাপতি তথা অৱসৰপ্ৰাপ্ত অধ্যাপক শ্যামাচৰণ ঠাকুৰীয়া, কাৰ্যকৰী সভাপতি মদন পাঠক, অধ্যাপক ড° ধীৰেশ চক্ৰৱৰ্তী, মহাবিদ্যালয়খনৰ শিক্ষক গোটৰ সভাপতি বীৰেন কুমাৰ

প্ৰাক্তন ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, শিক্ষক-কৰ্মচাৰীৰ সমাৰোহ সম্পন্ন

বৰা প্ৰমুখ্যে বিশিষ্ট ব্যক্তিসকল উপস্থিত থাকে। অনুষ্ঠানটিত বিমলাপ্ৰসাদ চলিহা মহাবিদ্যালয়ৰ ৰসায়ন বিজ্ঞান বিভাগৰ মুৰব্বী অধ্যাপক ড° ধীৰেশ চক্ৰৱৰ্তীৰ সম্পাদনাত আৰু বিভাগটোৰ দ্বাৰা প্ৰকাশিত গৱেষণামূলক গ্ৰন্থ 'Chemical Science & Society' আৰু মহাবিদ্যালয়খনৰ অধ্যাপক ড° ত্ৰৈলোক্য ডেকাৰ সম্পাদনাত প্ৰকাশিত 'Career Opportunities in Humanities and Social Seiences (A Research Based Composition)' শীৰ্ষক গ্ৰন্থ দুখন উন্মোচন কৰে ক্ৰমে ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ প্ৰাক্তন উপাচাৰ্য ড° কুলেন্দু পাঠক আৰু গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়ৰ গণিত বিভাগৰ প্ৰাক্তন অধ্যাপক ড° ভবেন কলিতাই। অনুষ্ঠানটোত প্ৰতিষ্ঠা বৰ্ষৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক মানপত্ৰ আৰু গামোচাৰে সম্বৰ্ধনা জনোৱা হয়। মুখামুখি অনুষ্ঠানটোত প্ৰাক্তন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে অতীতক ৰোমন্থন কৰি নিজৰ মনোভাব ব্যক্ত কৰে। বিয়লি তিনি বজাত মহাবিদ্যালয়খনৰ অসমীয়া বিভাগৰ সহকাৰী অধ্যাপিকা শিল্পী শৰ্মাই পৰিচালনা কৰা কবি সন্মিলনৰ উদ্বোধন কৰে সোণালী জয়ন্তী উদ্‌যাপন সমিতিৰ সভাপতি শ্যামাচৰণ ঠাকুৰীয়াই। কবি সন্মিলনত বিশিষ্ট কবি অংকুৰ বৰুৱা ফুকন আৰু দিপাংকৰ কৰদাৰ লগতে প্ৰায় কুৰিগৰাকী কবিয়ে কবিতা পাঠ কৰে। কাইলৈ সোণালী জয়ন্তীৰ অন্তিম দিনা পুৱা ন বজাত ইনডোৰ ষ্টেডিয়াম মুকলি কৰাৰ পিছত দুপৰীয়া সোণালী জয়ন্তী উদ্‌যাপন সমিতিৰ সভাপতি শ্যামাচৰণ ঠাকুৰীয়াৰ সভাপতিত্বত মুকলি সভা অনুষ্ঠিত হ'ব। সভাত সোণালী জয়ন্তী উপলক্ষে প্ৰকাশ পাবলগীয়া স্মৃতিগ্ৰন্থও উন্মোচন কৰা হ'ব। মুকলি সভাৰ অন্তত কণ্ঠশিল্পী সান্নিধ্য ভূঞাই সংগীত পৰিবেশন কৰিব।

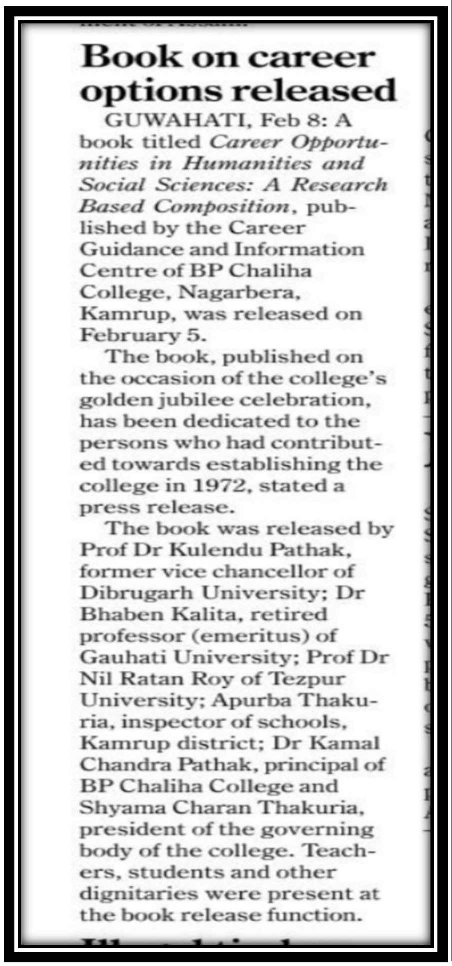

Book on career options released

GUWAHATI, Feb 8: A book titled *Career Opportunities in Humanities and Social Sciences: A Research Based Composition*, published by the Career Guidance and Information Centre of BP Chaliha College, Nagarbera, Kamrup, was released on February 5.

The book, published on the occasion of the college's golden jubilee celebration, has been dedicated to the persons who had contributed towards establishing the college in 1972, stated a press release.

The book was released by Prof Dr Kulendu Pathak, former vice chancellor of Dibrugarh University; Dr Bhaben Kalita, retired professor (emeritus) of Gauhati University; Prof Dr Nil Ratan Roy of Tezpur University; Apurba Thakuria, inspector of schools, Kamrup district; Dr Kamal Chandra Pathak, principal of BP Chaliha College and Shyama Charan Thakuria, president of the governing body of the college. Teachers, students and other dignitaries were present at the book release function.

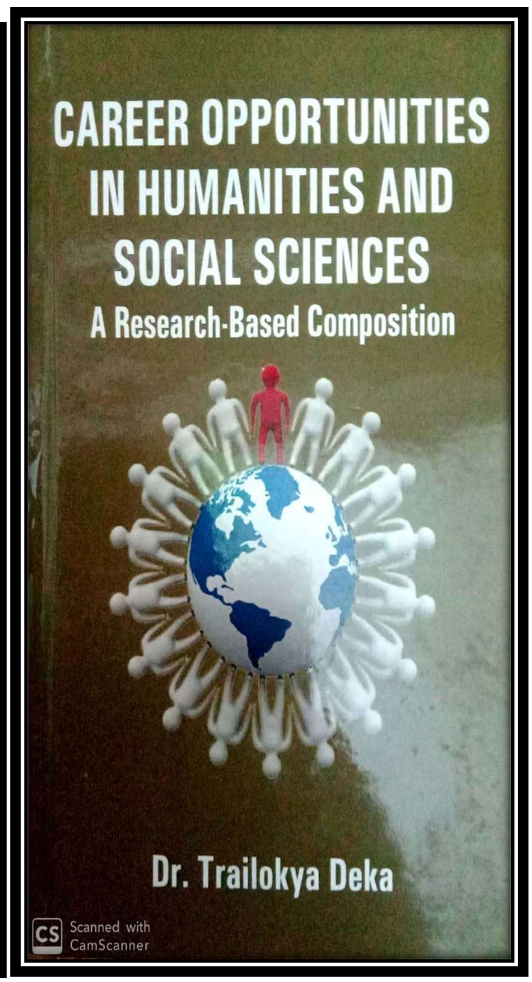

Few Recent Regular Activities of the Centre

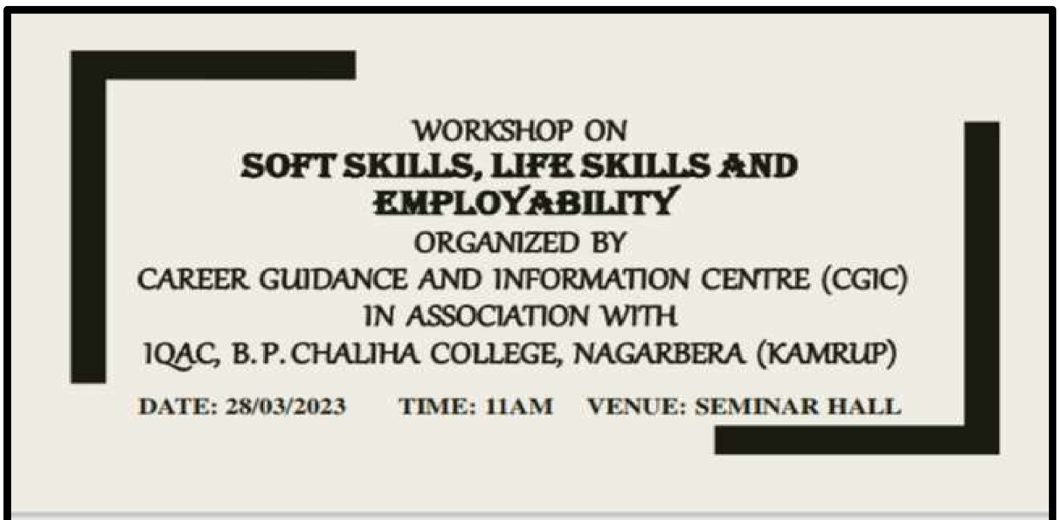

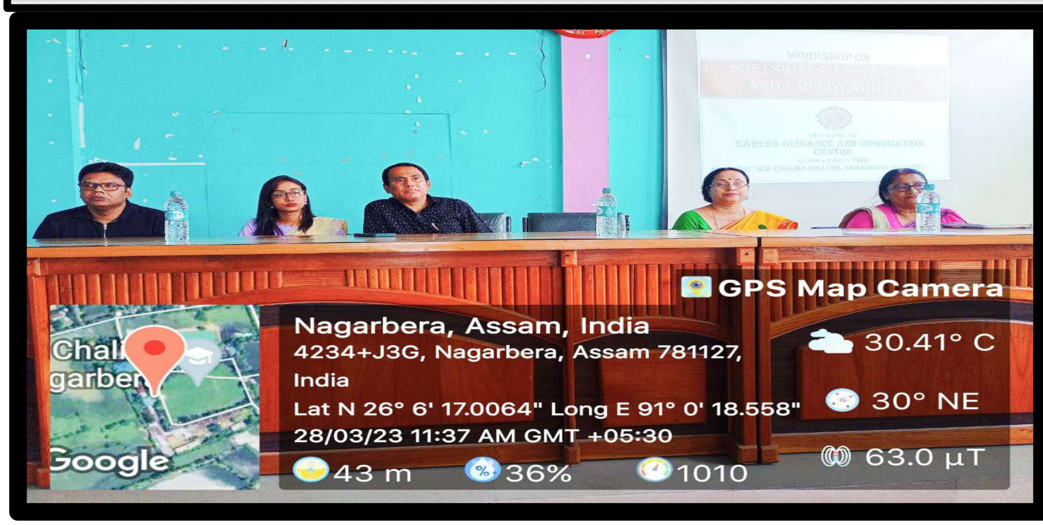

Thank You

Career Guidance and Information Centre (CGIC)
B.P. Chaliha College, Nagarbera,
Kamrup (Assam)
e-mail: careerbpcc@gmail.com